

Poznań, dnia 18 marca 2020 r.

WOJEWODA WIELKOPOLSKI

IR-III.7821.30.2018.4

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2020 r. poz. 256), zwanej dalej *k.p.a.*, w związku z art. 11c i art. 11g ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz.U. z 2018 r. poz. 1474 ze zm.), zwanej dalej *ustawą*, po rozpatrzeniu odwołań: [redacted], działającego w imieniu [redacted], oraz [redacted] od decyzji Prezydenta Miasta Poznania Nr 2550/2018 z dnia 15 listopada 2018 r. (znak: UA-VI-A04.6740.1783.2018) o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla inwestycji polegającej na rozbudowie ulicy Maksymiliana Jackowskiego (droga gminna klasy L) w Poznaniu na odcinku od ul. Józefa Kraszewskiego do ul. Polnej, zwanej dalej *decyzją Prezydenta Miasta Poznania*:

- I. **Uchylam** w tabeli, znajdującej się na stronie 2. zaskarżonej decyzji, w wierszu 3 (licząc od góry tabeli), dotyczącym działki o nr. ewid. 135, ark. 14, obręb Jeżyce, zapis: „oraz do budowy sieci uzbrojenia terenu”.
- II. **Uchylam** w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 2., w wierszach 1÷4 licząc od dołu strony, zapis:

„II. Określenie linii rozgraniczających teren

1. Linie rozgraniczającą teren inwestycji (linia przerywana koloru fioletowego oznaczająca istniejące granice i linia koloru zielonego oznaczająca projektowaną granicę pasa drogowego) wyznaczono na mapie w skali 1:500, przyjętej do zasobu powiatowego przez”.

- III. **Uchylam** w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 3., w wierszach 1÷2 licząc od góry strony, zapis:

„Połączenie ulicy Maksymiliana Jackowskiego z tymi ulicami obecnie i po rozbudowie będzie realizowane skrzyżowaniami zwykłymi”.

- IV. **Uchylam** w całości mapę z zaznaczonymi liniami rozgraniczającymi teren, stanowiącą załącznik nr 1 do zaskarżonej decyzji, oraz tę samą mapę (rys. nr 2) zawartą w tomie 1 projektu budowlanego (*Projekt zagospodarowania terenu. Branża drogowa*), stanowiącego załącznik nr 3 do zaskarżonej decyzji

i orzekam w tym zakresie poprzez zatwierdzenie, w miejsce ww. uchyleń, nowego załącznika: mapy zasadniczej w skali 1:500 z zaznaczonymi liniami rozgraniczającymi teren [*Projekt zagospodarowania terenu* - rys. nr 2 (PZT)], który stanowi integralną część niniejszej decyzji Wojewody Wielkopolskiego jako załącznik nr 1.

- V. **Orzekam** poprzez dodanie do zaskarżonej decyzji po punkcie IV.8. nowego punktu o następującej treści:

9. *Należy zachować warunki i normy wynikające z prawa budowlanego, a w szczególności z art. 5 ustawy Prawo budowlane, zapewniające:*

- *dostęp do drogi publicznej,*

- możliwość korzystania z urządzeń istniejącej infrastruktury technicznej,
- dopływ światła dziennego do budynków mieszkalnych,
- ochronę przed hałasem,
- ochronę przed zanieczyszczeniem powietrza, wody i gleby.

VI. Uchylam w tabeli, znajdującej się w punkcie VII. na stronie 5. zaskarżonej decyzji, w wierszu 13 (licząc od dołu tabeli), dotyczącym działki o nr. ewid. 135, ark. 14, obręb Jeżyce, zapis: „oraz do budowy sieci uzbrojenia terenu”.

VII. Uchylam następujące elementy projektu budowlanego, stanowiącego załącznik nr 3 do zaskarżonej decyzji:

- w tomie 1 *Projekt zagospodarowania terenu. Branża drogowa*: stronę tytułową, oświadczenia, o których mowa w art. 20 ust. 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (str. 1), spis zawartości opracowania (str. 2-3), opis techniczny (str. 4-9) oraz zaświadczenia, o których mowa w art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (str. 83, 87);
- w tomie 2 *Budowa i przebudowa oświetlenia. Branża elektryczna*: stronę tytułową (str. 1), oświadczenie, o których mowa w art. 20 ust. 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (str. 27), zaświadczenia, o których mowa w art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (str. 62-63) oraz rysunek nr E-3 *Schemat ideowy. Przebudowa oświetlenia* (str. 66);
- w tomie 3 *Budowa kanału technologicznego. Przebudowa (zabezpieczenie) sieci telekomunikacyjnej. Branża telekomunikacyjna*: stronę tytułową (str. 1), oświadczenia, o których mowa w art. 20 ust. 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (str. 2), zaświadczenia, o których mowa w art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (str. 39-40), rysunek nr 1 *Plan sytuacyjny* (str. 42), rysunek nr 2 *Projekt zagospodarowania terenu* (str. 43) oraz rysunek nr 3 *Schemat projektowanego kanału technologicznego* (str. 44),

i orzekam w tym zakresie poprzez zatwierdzenie, w miejsce ww. uchyleń, nowych załączników:

- dla tomu 1 *Projekt zagospodarowania terenu. Branża drogowa*: strony tytułowej, oświadczeń, o których mowa w art. 20 ust. 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (str. 1), spisu zawartości opracowania (str. 2-3), opisu technicznego (str. 4-9) oraz zaświadczeń, o których mowa w art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (str. 83, 87);
- dla tomu 2 *Budowa i przebudowa oświetlenia. Branża elektryczna*: strony tytułowej (str. 1), oświadczenia, o których mowa w art. 20 ust. 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (str. 27), zaświadczeń, o których mowa w art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (str. 62-63) oraz rysunku nr E-3 *Schemat ideowy. Przebudowa oświetlenia* (str. 66);
- dla tomu 3 *Budowa kanału technologicznego. Przebudowa (zabezpieczenie) sieci telekomunikacyjnej. Branża telekomunikacyjna*: strony tytułowej (str. 1), oświadczeń, o których mowa w art. 20 ust. 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (str. 2), zaświadczeń, o których mowa w art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (str. 39-40), rysunku nr 1 *Plan sytuacyjny* (str. 42), rysunku nr 2 *Projekt zagospodarowania terenu* (str. 43) oraz rysunku nr 3 *Schemat projektowanego kanału technologicznego* (str. 44),

które stanowią integralną część niniejszej decyzji Wojewody Wielkopolskiego jako odpowiednio załączniki nr 2.÷16.

- VIII. Uchylam i orzekam** poprzez zastąpienie w punkcie VII. na stronie 6., w wierszu 13 licząc od góry strony, zaskarżonej decyzji, słów: *Kategoria obiektu: XXV, XXVI* słowami *Kategoria obiektu: IV, XXV, XXVI*.
- IX. Uchylam** w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący się w punkcie VII. na stronie 6., w wierszach 17÷22 licząc od dołu strony, zapis:
- „imię i nazwisko autora projektu: mgr inż. Jakub Wróblewski
specjalność: instalacyjna
zakres i numer jego uprawnień budowlanych: sieci, instalacje i urządzenia elektryczne i elektroenergetyczne; WKP/0255/POOE/15
informacja o wpisie na listę członków właściwej izby samorządu zawodowego: WKP/IE/0287/15”.
- X. Uchylam i orzekam** poprzez zastąpienie w punkcie VIII.2. na stronie 7. zaskarżonej decyzji, słów: *nie dłużej niż 30 dni od daty zakończenia budowy* słowami: *nie później niż do dnia złożenia zawiadomienia o zakończeniu budowy obiektu budowlanego lub wniosku o udzielenie pozwolenia na użytkowanie*.
- XI. Uchylam** w całości punkt VIII.3. na stronie 7. zaskarżonej decyzji
i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce ww. uchylenia, nowego zapisu:
3. *Terminy rozbiórki:*
- 1) *istniejących obiektów budowlanych nie przewidzianych do dalszego użytkowania - nie później niż do dnia złożenia zawiadomienia o zakończeniu budowy obiektu budowlanego lub wniosku o udzielenie pozwolenia na użytkowanie,*
 - 2) *tymczasowych obiektów budowlanych - nie później niż do dnia złożenia zawiadomienia o zakończeniu budowy obiektu budowlanego lub wniosku o udzielenie pozwolenia na użytkowanie.*
- XII. Uchylam i orzekam** poprzez zastąpienie w punkcie VIII.7. na stronie 7. zaskarżonej decyzji, słów: *Na terenie wymienionych poniżej działek istnieje konieczność budowy/przebudowy sieci uzbrojenia terenu, powiązanych z inwestycją:* słowami: *Na terenie wymienionych poniżej działek ustaliam obowiązek budowy/przebudowy sieci uzbrojenia terenu, powiązanych z inwestycją.*
- XIII. Uchylam i orzekam** poprzez zastąpienie w punkcie VIII.8. na stronie 7. zaskarżonej decyzji, słów: *Inwestor powinien przebudować następujące drogi (kategoria, nr geodezyjny):* słowami: *Inwestor jest zobowiązany do przebudowy następujących innych dróg publicznych (kategoria, nr geodezyjny):.*
- XIV. Uchylam** w tabeli, znajdującej się w punkcie VIII.7. na stronie 7. zaskarżonej decyzji, wiersz 7 (licząc od dołu tabeli), dotyczący działki o nr. ewid. 135, ark. 14, obręb Jeżyce.
- XV. Orzekam** poprzez dodanie do zaskarżonej decyzji po punkcie IX. nowego punktu o następującej treści:
- X. Określenie terminu wydania nieruchomości**
- Określam termin wydania nieruchomości i opróżnienia lokali oraz innych pomieszczeń na 120 dzień od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.*
- XVI. W pozostałej części zaskarżoną decyzję utrzymuję w mocy.**

Uzasadnienie

Decyzją Nr 2550/2018 z dnia 15 listopada 2018 r. (znak: UA-VI-A04.6740.1783.2018) Prezydenta Miasta Poznania udzielił zezwolenia na realizację ww. inwestycji drogowej. Od decyzji Prezydenta Miasta Poznania odwołania wnieśli:

I. [REDAKTOWANE], działający w imieniu [REDAKTOWANE], zwanej dalej *Odwołującą* - pismem z dnia 6 grudnia 2018 r. (data nadania w placówce pocztowej operatora wyznaczonego: 7 grudnia 2018 r., data wpływu do Urzędu Miasta Poznania: 11 grudnia 2018 r.), zaskarżając decyzję i wnosząc o jej uchylenie w całości i przyjęcie przedmiotowej sprawy do załatwienia w I instancji lub jej przekazanie do rozpoznania innemu organowi administracji publicznej, niż Prezydent Miasta Poznania.

Odwołująca zarzuciła naruszenie art. 24 § 1 pkt. 1 i 4 *k.p.a.*, a także art. 7, art. 7a i art. 8 § 1 *k.p.a.*, polegające na przeprowadzeniu przedmiotowego postępowania i wydaniu zaskarżonej decyzji, wskutek której *Odwołująca* pozbawiona została prawa własności części nieruchomości (działka o nr. ewid. 29, ark. 16, obręb 0021 Jeżyce) na rzecz Miasta Poznania przez Prezydenta Miasta Poznania, a więc organu, do którego zadań należy gospodarowanie mieniem komunalnym, w skład którego wejdzie wywłaszczona nieruchomość.

II. [REDAKTOWANE], reprezentowana przez [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE], zwana dalej *Spółką* - pismem z dnia 6 grudnia 2018 r. (data złożenia w Urzędzie Miasta Poznania: 6 grudnia 2018 r.), zaskarżając decyzję i wnosząc o jej uchylenie.

Spółka zarzuciła decyzji Prezydenta Miasta Poznania, że:

1. interes społeczny, jakim jest zapewnienie mieszkańcom drogi, nie wymaga ingerencji w prawo własności *Spółki* oraz pozostałych właścicieli kamienic;
2. rozwiązania projektowe naruszają:
 - a) § 15 pkt 1 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U z 2016 r. poz. 124 ze zm.), zwanego dalej *rozporządzeniem*, gdyż aktualna szerokość pasa ruchu w kierunku ul. Polnej, uwzględniając miejsca postojowe Strefy Płatnego Parkowania, wynosi 1,90 m,
 - b) § 54 pkt 4 *rozporządzenia*, gdyż wysokość skrajni nad chodnikiem (wysokość zawieszenia balkonów kamienicy przy ul. Jackowskiego 39) wynosi 1,70 m,
 - c) § 116 pkt 1 *rozporządzenia*, gdyż stanowiska postojowe spełniają wymogi w zakresie wymiarów kosztem zajęcia części pasa ruchu (ok. 2,10 m),
 - d) § 125 pkt 1 *rozporządzenia*, gdyż nieprzelotowe zakończenie pasa ruchu drogi z kierunku ul. Polnej nie posiada placu do zawracania pojazdów;
3. nie uwzględnia aspektu kulturowego oraz potrzeb ochrony zabytków, uniemożliwiając *Spółce* odtworzenie tzw. przedogródka przed secesyjną kamienicą, zlokalizowaną na nieruchomości stanowiącej własność *Spółki* (ul. Jackowskiego 39);
4. inwestycja zachowująca aktualny obraz ulicy, jest jedynie narzędziem do wykorzystania specustawy drogowej w celu wywłaszczenia właścicieli gruntów i kamienic.

Ww. odwołania wniesiono w terminie. Na mocy art. 11g ust. 1 pkt 1 ustawy właściwym organem odwoławczym w przedmiotowej sprawie jest Wojewoda Wielkopolski. W związku z powyższym, Prezydent Miasta Poznania:

1. przesłał do Wojewody Wielkopolskiego pismo nie załączając odwołań i akt sprawy (pismo z dnia 14 grudnia 2018 r., znak: UA-VI-A04.6740.1783.2018, data wpływu: 14 grudnia 2018 r., ePUAP-UPP24463673);

2. przekazał Wojewodzie Wielkopolskiemu odwołania wraz z aktami sprawy (pismo z dnia 14 grudnia 2018 r., znak: UA-VI-A04.6740.1783.2018, data wpływu: 18 grudnia 2018 r.).

Na marginesie należy wskazać, iż Prezydent Miasta Poznania przesyłając odwołanie wniesione przez *Spółkę* uchybił terminowi określonemu w art. 133 *k.p.a.*

Z uwagi na liczbę przekazywanych odwołań i konieczność rozpatrywania ich w kolejności wpływu, Wojewoda Wielkopolski, w myśl art. 36 *k.p.a.*, pismami z dnia: 18 stycznia 2019 r., 17 kwietnia 2019 r., 18 czerwca 2019 r. i 18 września 2019 r. zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazał nowe terminy załatwienia sprawy odpowiednio do dnia: 18 kwietnia 2019 r., 18 czerwca 2019 r., 18 września 2019 r. i 18 października 2019 r.

Pismem z dnia 18 października 2019 r. organ II instancji wezwał Prezydenta Miasta Poznania:

1. jako organ administracji architektoniczno-budowlanej, do uzupełnienia akt sprawy o:
 - a) dowody opublikowania obwieszczenia z dnia 29 sierpnia 2018 r. o wydaniu postanowienia o zawieszeniu postępowania na tablicy ogłoszeń oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miasta Poznania (z datami publikacji), opatrzone stosownymi pieczęciami wraz z podpisem i podaniem funkcji osoby upoważnionej do składania oświadczeń w tym zakresie,
 - b) dowód doręczenia postanowienia z dnia 3 października 2018 r. o podjęciu zawieszonego postępowania, zwanego dalej *postanowieniem*, panu Leonardowi Soroko (ewentualnie akt zgonu lub inny dokument uzasadniający rezygnację z wysłania *postanowienia*),oraz do przekazania akt sprawy o znaku UA-VI-A04.670.80.2018 dot. udzielenia zgody na odstępstwo od przepisów techniczno-budowlanych dla rozbudowy drogi gminnej nr 877445P klasy L ul. M. Jackowskiego w Poznaniu;
2. jako zarządcę drogi, do:
 - a) wskazania pełnomocnika, reprezentującego go w przedmiotowej sprawie przed organem II instancji, oraz dostarczenia oryginału lub poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii stosownego pełnomocnictwa, bowiem pełnomocnictwo znajdujące się w aktach sprawy dotyczyło [REDAKTOWANE], która nie pełniła już funkcji Dyrektora Zarządu Dróg Miejskich w Poznaniu,
 - b) ustosunkowania się do uwag przedstawionych przez *Odwołującą i Spółkę* oraz określenia, czy istnieje możliwość zmiany przyjętych rozwiązań projektowych w sposób uwzględniający zgłoszone żądania, a jeśli nie, to do szczegółowego i wyczerpującego uzasadnienia przyczyn nieuwzględnienia zgłaszanych żądań, wraz z przywołaniem odpowiednich podstaw prawnych,
 - c) wyjaśnienia wskazania na mapie, stanowiącej załącznik nr 1 do *decyzji Prezydenta Miasta Poznania*, projektowanej sieci telekomunikacyjnej kanalizacji kablowej na działce o nr. ewid. 135 jednocześnie w obrębie terenu objętego obowiązkiem dokonania przebudowy innych dróg publicznych oraz terenu objętego obowiązkiem dokonania budowy sieci uzbrojenia terenu,
 - d) przedłożenia aktualnego oświadczenia, o którym mowa w art. 20 ust. 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz.U. z 2019 r. poz. 1186 ze zm.), zwanej dalej *ustawą Prawo budowlane*, w związku z wejściem w życie rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 1 sierpnia 2019 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz.U. z 2019 r. poz. 1643), zwanego dalej *rozporządzeniem zmieniającym wt*,
 - e) złożenia wyjaśnień dotyczących projektu budowlanego w zakresie:

- braku wskazania na stronie tytułowej tomu 1 *Projekt zagospodarowania terenu. Branża drogowa*: IV kategorii obiektu budowlanego, adresu inwestora oraz danych projektantów i sprawdzających branży elektrycznej i telekomunikacyjnej,
- braku w projekcie budowlanym informacji, o których mowa w § 8 ust. 2 pkt. 4, 5, 6 i 8 rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz.U. z 2018 r. poz. 1935), zwanego dalej *rozporządzeniem w sprawie pb*, w szczególności parametrów drogi podlegającej rozbudowie (ul. Jackowskiego) oraz innych dróg położonych w obrębie opracowania (ul. Polna, ul. Wawrzyniaka, ul. Kraszewskiego),
- braku wskazania przepisów prawa, w oparciu o które dokonano określenia obszaru oddziaływania obiektu,
- braku zawarcia w metryce rysunku projektu zagospodarowania terenu danych projektantów i sprawdzających branży elektrycznej i telekomunikacyjnej, a także w treści rysunku połączenia studni SK-2 z istniejącą studnią UM Poznania uwidocznionego na rys. nr 2 w tomie branży telekomunikacyjnej oraz wymiarów projektowanych zjazdów,
- wskazania [REDAKTED] na stronie tytułowej branży telekomunikacyjnej jako opracowującego, natomiast w metrykach rysunków wchodzących w skład ww. tomu jako sprawdzającego,
- rozbieżności oznaczenia telekomunikacyjnej kanalizacji kablowej pomiędzy legendą (linia ciągła koloru pomarańczowego), a treścią rysunku nr 2 w tomie branży telekomunikacyjnej (linia przerywana koloru pomarańczowego),
- braku podpisu [REDAKTED] w metryce rysunku nr E-3 w tomie branży elektrycznej,
- ustalenia, czy rozwiązania projektowe spełniają wymagania § 54 ust. 1 *rozporządzenia* w zakresie usytuowania słupów oświetleniowych w pasie jezdni oraz zachowania skrajni pionowej nad chodnikiem przy istniejących budynkach z balkonami,
- niezgodności między treścią rysunków nr 2 i 3 w tomie projekt zagospodarowania terenu, tj. rozbieżności w zakresie wykazanych elementów wskazanych na przekrojach normalnych 1-1 i 2-2 w miejscach zaznaczonych na rysunku nr 2,
- ustalenia, czy połączenia studni kanału technologicznego SK-2 z istniejącą studnią UM Poznania zostało uzgodnione na Naradzie Koordynacyjnej prowadzonej przez Prezydenta Miasta Poznania.

Jednocześnie Wojewoda Wielkopolski zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do dnia 29 listopada 2019 r.

W dniu 30 października 2019 r. do Wojewody Wielkopolskiego wpłynęło pismo [REDAKTED] (strony postępowania) z dnia 28 października 2019 r. dotyczące wypłaty odszkodowania za nieruchomość przeznaczoną na cele inwestycji drogowej. W odpowiedzi na powyższe pismo, Wojewoda Wielkopolski, pismem z dnia 4 listopada 2019 r., wskazał m.in., iż myśl art. 12 ust. 5a *ustawy*, na wniosek osoby uprawnionej do otrzymania odszkodowania za nieruchomość lub jej część, która staje się z mocy prawa własnością właściwej jednostki samorządu terytorialnego w odniesieniu do drogi gminnej, wypłaca się zaliczkę w wysokości 70% odszkodowania ustalonego przez organ pierwszej instancji w decyzji ustalającej wysokość odszkodowania. Wypłata zaliczki następuje jednorazowo w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku. Na marginesie, stwierdzić należy, że kwestie związane z wypłatą odszkodowań nie są przedmiotem niniejszego postępowania.

W odpowiedzi na wezwanie z dnia 18 października 2019 r. pan Krzysztof Olejniczak,

p.o. Dyrektora Zarządu Dróg Miejskich w Poznaniu, zwany dalej *Pełnomocnikiem zarządcy drogi*, pismem z dnia 4 listopada 2019 r. (data wpływu: 7 listopada 2019 r., znak: IPI.0714.107.2019):

1. przekazał stosowne pełnomocnictwo;
2. w odniesieniu do uwag przedstawionych przez *Spółkę* - podtrzymał stanowisko wyrażone w piśmie z dnia 15 października 2018 r. (znak: TBU.0713.42.2018), natomiast w odniesieniu do uwag przedstawionych przez *Odwołującą* - poinformował, iż nie dotyczą one rozwiązań projektowych;
3. przekazał skorygowaną mapę zasadniczą w skali 1:500 z zaznaczonymi liniami rozgraniczającymi teren [*Projekt zagospodarowania terenu* - rys. nr 2 (PZT)];
4. przekazał następujące skorygowane/zaktualizowane elementy projektu budowlanego: strony tytułowe poszczególnych tomów, oświadczenia, o których mowa w art. 20 ust. 4 ustawy *Prawo budowlane*, spis zawartości opracowania oraz opis techniczny, zaświadczenia, o których mowa w art. 12 ust. 7 ustawy *Prawo budowlane*, rysunek nr E-3 *Schemat ideowy. Przebudowa oświetlenia*, rysunek nr 1 *Plan sytuacyjny*, rysunek nr 2 *Projekt zagospodarowania terenu* oraz rysunek nr 3 *Schemat projektowanego kanału technologicznego*;
5. wyjaśnił, iż:
 - a) wymagania odnośnie zjazdów dotyczące stosowania łuków kołowych/skosów nie dotyczą zakresu objętego postępowaniem,
 - b) usytuowanie zaprojektowanych słupów oświetleniowych spełnia wymagania dotyczące zachowania skrajni, gdyż umieszczone są one w odległości 2,0 m od krawędzi jezdni (w dwóch przypadkach jest to odległość 1,6 m i 1,2 m),
 - c) teren pod balkonami znajduje się poza projektowanym chodnikiem (tj. poza pasem drogowym).

Prezydent Miasta Poznania udzielił odpowiedzi na wezwanie z dnia 18 października 2019 r. pismem z dnia 7 listopada 2019 r. (data wpływu: 12 listopada 2019 r., znak: UA.VI-A04.6740.1783.2018), przekazując:

1. pismo Wydziału Zamówień i Obsługi Urzędu z dnia 5 listopada 2019 r. (znak: ZOU-X.1610.1.1611.2019) wraz z potwierdzeniem wywieszenia obwieszczenia z dnia 29 sierpnia 2018 r. o wydaniu postanowienia o zawieszeniu postępowania na tablicy ogłoszeń w siedzibie UM Poznania;
2. wydruk komunikatu o obwieszczeniu z dnia 29 sierpnia 2018 r. o wydaniu postanowienia o zawieszeniu postępowania, opublikowanego w BIP UM Poznania;
3. wydruk z informacji adresowej systemu KSAT potwierdzający, że pan Leonard Soroko zmarł w dniu 21 października 2015 r.;
4. akta sprawy o znaku UA-VI-A04.670.80.2018 dot. udzielenia zgody na odstępstwo od przepisów techniczno-budowlanych dla rozbudowy drogi gminnej nr 877445P klasy L ul. M. Jackowskiego w Poznaniu.

Na tym etapie postępowania zgromadzone materiały wymagały ponownego przeanalizowania, zwłaszcza pod kątem spójności poszczególnych elementów skorygowanego i uzupełnionego wniosku o wydanie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, zgodności projektu budowlanego z przepisami prawa oraz prawidłowości postępowania prowadzonego przez organ I instancji. Z uwagi na powyższe, pismem z dnia 29 listopada 2019 r. Wojewoda Wielkopolski zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do dnia 31 stycznia 2020 r.

Pełnomocnik zarządcy drogi pismem z dnia 13 grudnia 2019 r. (data wpływu: 13 grudnia 2019 r., znak: IPI.0714.129.2019) dokonał zmiany pkt 2.2. ppkt b wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, poprzez wyeliminowanie

działki o nr. ewid. 135, ark. 14, obręb 0021 Jeżyce, z wykazu nieruchomości, dla których ustala się obowiązek dokonania budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu.

Pismem z dnia 31 grudnia 2019 r. Wojewoda Wielkopolski wezwał Prezydenta Miasta Poznania do uzupełnienia akt sprawy o brakujące dowody:

1. doręczenia jednej stronie postępowania zawiadomienia z dnia 29 sierpnia 2018 r. o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej oraz postanowienia z dnia 29 sierpnia 2018 r. o zawieszeniu postępowania;
2. doręczenia *postanowienia* ośmiu stronom postępowania;
3. doręczenia zawiadomienia z dnia 15 listopada 2018 r. o wydaniu *decyzji Prezydenta Miasta Poznania* trzydziestu sześciu stronom postępowania.

Pismem z dnia 14 stycznia 2020 r. (data wpływu: 16 stycznia 2020 r., znak: UA-VI-A04.6740.1783.2018), uzupełnionym pismem z dnia 20 stycznia 2020 r. (data wpływu: 20 stycznia 2020 r., znak: UA-VI-A04.6740.1783.2018, ePUAP-UPP36828435) organ I instancji uzupełnił brakujące akta sprawy oraz udzielił stosownych wyjaśnień czyniąc zadość wezwaniu.

Biorąc pod uwagę udzielone wyjaśnienia i wprowadzone korekty, Wojewoda Wielkopolski ostatecznie uznał zgromadzoną dokumentację za kompletną. W związku z powyższym, działając w oparciu o art. 10 § 1 *k.p.a.*, w związku z art. 11c i art. 11d ust. 5 *ustawy*, pismem z dnia 29 stycznia 2020 r. organ II instancji zawiadomił *Pełnomocnika zarządcy drogi* i właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem (zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości, przekazanymi w aktach sprawy przez organ I instancji) o zakończeniu postępowania dowodowego w toku postępowania administracyjnego, wyznaczając termin zapoznania się z aktami i wypowiedzenia co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji do dnia 21 lutego 2020 r., a także zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do dnia 20 marca 2020 r. Pozostałe strony postępowania zostały zawiadomione w drodze obwieszczenia Wojewody Wielkopolskiego z dnia 29 stycznia 2020 r.:

1. zamieszczonego na tablicy ogłoszeń i w urzędowym publikatorze teleinformatycznym - BIP Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu w terminie od dnia 31 stycznia 2020 r. do dnia 14 lutego 2020 r.;
2. zamieszczonego na elektronicznej tablicy ogłoszeń i w urzędowym publikatorze teleinformatycznym - BIP UM Poznania w terminie od dnia 31 stycznia 2020 r. do dnia 17 lutego 2020 r.;
3. opublikowanego w prasie lokalnej („Głos Wielkopolski”) dnia 31 stycznia 2020 r.

W wyznaczonym terminie z aktami sprawy zapoznały się następujące osoby:

1. [REDAKTOWANE], reprezentujący *Spółkę*, w dniu 7 lutego 2020 r. - strona nie wniosła uwag oraz skorzystała z przysługującego jej prawa do sporządzania kopii materiałów dowodowych z akt sprawy;
2. [REDAKTOWANE] w dniu 12 lutego 2020 r. - strona nie wniosła uwag;
3. [REDAKTOWANE] w dniu 21 lutego 2020 r. - strona nie wniosła uwag.

Pismem z dnia 7 lutego 2020 r. (ePUAP-UPP37573583) Wojewoda Wielkopolski wystąpił do Prezydenta Miasta Poznania - Zarządu Geodezji i Katastru Miejskiego GEOPOZ z wnioskiem o udostępnienie danych z ewidencji gruntów i budynków dla nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji. Wnioskowane dane wpłynęły do organu dnia 21 lutego 2020 r. (pismo z dnia 21 lutego 2020 r., znak: ZG-OUO.41021.1.230.2020, ePUAP-UPP38104645).

Pismem z dnia 14 lutego 2020 r. (data wpływu: 19 lutego 2020 r.) [REDACTED], zawiadomił Wojewodę Wielkopolskiego o zmianie swojego adresu.

W dniu 19 lutego 2020 r. do Wojewody Wielkopolskiego wpłynęło nowe pełnomocnictwo wydane przez Prezydenta Miasta Poznania dla pana Krzysztofa Olejniczaka, w związku z objęciem przez niego stanowiska Dyrektora Zarządu Dróg Miejskich w Poznaniu.

Pismem z dnia 19 lutego 2020 r. (data złożenia w WUW w Poznaniu: 21 lutego 2020 r.) *Spółka* odniosła się do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, dołączając dokumentację fotograficzną oraz stwierdzając, że:

1. nie zgadza się ze stanowiskiem wyrażonym w piśmie z dnia 15 października 2018 r. (znak: TBU.0713.42.2018), iż przepisów Konstytucji nie stosuje się bezpośrednio w postępowaniu administracyjnym oraz, że przeprowadzenie inwestycji we wnioskowym kształcie nie narusza konstytucyjnej zasady prawa własności;
2. cel jakim jest prawidłowa i sprawna organizacja ruchu drogowego na ul. Jackowskiego może być zrealizowany bez ingerencji w prawo własności *Spółki*;
3. istnieje alternatywny wariant przebiegu chodnika zachowujący interes obu stron;
4. skrajnia nad chodnikiem nie została zachowana, gdyż balkony zawieszone są na wysokości 1,70 m nad chodnikiem, co powoduje niebezpieczeństwo dla zdrowia i życia pieszych;
5. użycie sformułowania „rozbudowa” w przypadku inwestycji na ul. Jackowskiego, jest zabiegiem dokonany jedynie w celu skorzystania z możliwości, jakie daje ustawa, podczas gdy przedmiotowy zakres robót obejmuje jedynie dotychczasowy teren pasa drogowego i takim przypadku nie może być mowy o rozbudowie.

Pozostałe strony postępowania nie skorzystały z prawa do zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym, ani nie wniosły uwag. W związku z powyższym, zgodnie z art. 81 *k.p.a.*, należy uznać za udowodnione wskazane w zgromadzonym materiale dowodowym okoliczności faktyczne.

Pismem z dnia 25 lutego 2020 r. Wojewoda Wielkopolski przekazał pismo *Spółki Pełnomocnikowi zarządcy drogi* celem przedstawienia stanowiska w zakresie zawartych w nim uwag.

Pełnomocnik zarządcy drogi udzielił odpowiedzi pismem z dnia 4 marca 2020 r. (data wpływu: 4 marca 2020 r., znak: IPI.0714.129.2019) wyjaśniając, że:

1. projekt poddawany był uzgodnieniom m.in. z Miejskim Konserwatorem Zabytków, Pełnomocnikiem Prezydenta Miasta Poznania ds. Estetyki, Radą Osiedla;
2. rozwiązania projektowe zostały dobrane w sposób optymalny;
3. w rozwiązaniach projektowych został uwzględniony fakt, iż przed rozbudową ulicy Jackowskiego przy posesji nr 39 istniał chodnik;
4. celem inwestycji było poprawienie komfortu poruszania się pieszych, dlatego zaprojektowano i wykonano chodnik o szerokości większej niż dopuszczalna wartość minimalna;
5. zmiana lokalizacji chodnika poza sporną nieruchomość skutkowałaby pogorszeniem warunków ruchu pieszych poprzez:
 - a) uniemożliwienie poruszania się pieszych spowodowane blokowaniem przejścia przez pojazdy wyjeżdżające z posesji i oczekujące na włączenie się do ruchu,
 - b) ograniczenie widoczności pieszych na zjeździe i konieczność przekraczania zjazdu na skos, co nie zapewnia maksymalnego bezpieczeństwa,
 - c) zmniejszenie odległości pieszych od pojazdów opuszczających ulicę Jackowskiego na zjeździe, co wpłynie znacząco na obniżenie bezpieczeństwa pieszych z uwagi na skrócenie czasu ewentualnej reakcji kierowcy i większą prędkość pojazdów

- dojeżdżających do ciągu pieszego;
6. skrajnia nad chodnikiem (w linach rozgraniczających) jest zachowana, a teren pod balkonami zlokalizowany jest poza pasem drogowym;
 7. rozważona zostanie możliwość wprowadzenia ograniczników w obrębie pasa drogowego w celu zwiększenia bezpieczeństwa pieszych;
 8. znaczna część chodnika po stronie północnej, znajdująca się w pasie drogowym, nie była własnością Miasta Poznania, dlatego konieczne było przeprowadzenie regulacji stanów terenowo-prawnych.

Organ II instancji pismem z dnia 5 marca 2020 r. przekazał *Spółce* kopię odpowiedzi *Pełnomocnika zarządcy drogi* i jednocześnie zawiadomił ponownie o zakończeniu postępowania dowodowego w toku postępowania administracyjnego, wyznaczając termin zapoznania się z aktami i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji w terminie 3 dni od daty otrzymania pisma.

Pismem z dnia 9 marca 2020 r. (data złożenia w WUW w Poznaniu: 9 marca 2020 r.) *Spółka* odniosła się do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, stwierdzając, że:

1. pas chodnika łączący wyjście z bramy kamiennicy nr 39 z ul. Jackowskiego nie jest zjazdem w rozumieniu § 3 ust. 12 *rozporządzenia*, gdyż brama wejściowa do kamienicy służy jedynie dostępowi pieszych do klatki schodowej kamienicy oraz jako przejście do oficyny, nie służy natomiast wjeżdżaniu i wyjeżdżaniu pojazdów, ponieważ nie ma możliwości technicznej by jakkolwiek pojazd wjechał do kamienicy z uwagi na to, że za bramą znajdują się schody a wolna przestrzeń poza schodami jest zbyt wąska by zmieścić się tam jakkolwiek pojazd (poza rowerem i hulajnogą);
2. inwestycja została zaprojektowana i zrealizowana niezgodnie z prawem, tzn. nie zachowano skrajni, o której mowa w § 54 pkt 4 *rozporządzenia*, która winna mieć minimum 2,5 m;
3. zakres zaplanowanych i wykonanych robót obejmuje jedynie dotychczasowy teren pasa drogowego, a użyta we wniosku nazwa „rozbudowa” jest zabiegiem dokonany w celu skorzystania z możliwości jakie daje *ustawa*, tj. wyłączenia właścicieli gruntu na specjalnych prawach;
4. zaprojektowany i wykonany niewielki kawałek „zieleni” obudowanej trzcinową matą, usytuowany przed kamienicą *Spółki*, jest dla pieszych szalenie niebezpieczny, a jego umieszczenie w pasie drogowym służy jedynie uzasadnieniu konieczności wyłączenia gruntu *Spółki*.

Po przeanalizowaniu dokumentacji dotyczącej postępowania administracyjnego w sprawie organ odwoławczy stwierdził, co następuje:

W dniu 4 lipca 2018 r. do organu I instancji wpłynął wniosek z dnia 29 czerwca 2018 r., podpisany przez ówczesną Dyrektora Zarządu Dróg Miejskich w Poznaniu [REDAKTOWANE], działającą z upoważnienia Prezydenta Miasta Poznania (zarządcy drogi), w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na rozbudowie ulicy Maksymiliana Jackowskiego w Poznaniu na odcinku od ul. Józefa Kraszewskiego do ul. Polnej. Ówczesny pełnomocnik zarządcy drogi wnioskował o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności.

Zgodnie z art. 11b ust. 1 *ustawy*, wniosek został złożony po uzyskaniu opinii Zarządu Województwa Wielkopolskiego (postanowienie nr 67/18 z dnia 29 marca 2018 r., znak: DI-IV.8012.67.2018) oraz Prezydenta Miasta Poznania (pismo z dnia 3 kwietnia 2018 r., znak: UA-II.U04.6724.913.2018).

Odnosnie wymaganej na podstawie ww. przepisu opinii właściwego zarządu powiatu oraz wójta, burmistrza lub prezydenta miasta należy zauważyć, że w analizowanym przypadku zachodzi tożsamość podmiotu występującego o opinię oraz podmiotu tę opinię wydającego (prezydenta miasta na prawach powiatu), tak więc uzyskane opinii Prezydenta Miasta Poznania nie było niezbędne.

W aktach sprawy znajdują się również: kopia wniosku z dnia 26 marca 2018 r. o wydanie opinie przez Zarząd Województwa Wielkopolskiego i Prezydenta Miasta Poznania, a także oświadczenie [REDAKTURA] z dnia 27 kwietnia 2018 r.

Zgodnie z wymogami art. 11d ustawy, wniosek winien zawierać następujące elementy: mapę w skali co najmniej 1:5000, na której przedstawiono proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu, analizę powiązania przedmiotowej drogi z innymi drogami publicznymi (zawierającą określenia kategorii dróg oraz sposób ich powiązania z projektowaną drogą), mapy zawierające projekty podziału nieruchomości, sporządzone zgodnie z odrębnymi przepisami, określenie nieruchomości lub ich części, które są planowane do przejęcia na rzecz Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego, określenie nieruchomości lub ich części, z których korzystanie będzie ograniczone, określenie zmian w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu, cztery egzemplarze projektu budowlanego wraz z opiniami, uzgodnieniami, pozwoleniami i dokumentami wymaganymi przepisami szczególnymi, a także zaświadczeniem, o którym mowa w art. 12 ust. 7 ustawy *Prawo budowlane*, aktualne na dzień opracowania projektu.

Wszystkie wymagane w niniejszej sprawie elementy wniosku znajdują się w aktach sprawy. Należy jednak stwierdzić, że sam wniosek, jak i załączona do niego mapa, o której mowa w art. 11d ust. 1 pkt 1 ustawy, a także projekt budowlany, zawierały nieścisłości i braki wskazane w wyżej cytowanym w niniejszej decyzji wezwaniu Wojewody Wielkopolskiego, które zostały wyjaśnione i skorygowane dopiero w toku postępowania odwoławczego.

Do wniosku winny być również załączone opinie, o których mowa w art. 11d ust. 1 pkt 8 ustawy. W aktach sprawy znajdują się następujące dokumenty: pismo Miejskiego Konserwatora Zabytków z dnia 20 czerwca 2018 r. (znak: MKZ-X.4125.4.140.2018.O) oraz pismo Nr 1897/18 Szefa Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Poznaniu z dnia 20 kwietnia 2018 r. (znak: WszW.Poz.-WO-Zp.407.269.2018). W przedmiotowej sprawie stwierdzono brak obowiązku dołączenia dokumentów wynikających z: art. 11d ust. 1 pkt 7a, pkt 8 lit. a, b, c, d, e, g, ga, pkt 9 ustawy.

Pismem z dnia 9 lipca 2018 r. organ I instancji wystąpił do Zarządu Geodezji i Katastru Miejskiego GEOPOZ o wypisy z ewidencji gruntów dla nieruchomości objętych postępowaniem. Powyższe wypisy Wydział Urbanistyki i Architektury UM Poznania otrzymał w dniu 19 lipca 2018 r.

Na podstawie złożonego wniosku Prezydent Miasta Poznania wszczął postępowanie administracyjne - o czym, zgodnie z art. 11d ust. 5 ustawy, zawiadomił pisemnie wnioskodawcę i właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem (pismo z dnia 29 sierpnia 2018 r.), zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości (wypisy z rejestru gruntów z dnia 17 lipca 2018 r.). W aktach sprawy stwierdzono brak jednego zwrotnego potwierdzenia odbioru ww. pisma, został on jednak wyjaśniony i uzupełniony w toku postępowania odwoławczego. Pozostałe strony organ I instancji zawiadomił o wszczęciu postępowania w drodze obwieszczenia zamieszczonego na tablicy ogłoszeń i w BIP UM Poznania w terminie od dnia 3 września 2018 r. do dnia 17 września 2018 r. Obwieszczenie zostało również opublikowane w prasie lokalnej („Gazeta

Wyborcza Poznań”) dnia 4 czerwca 2018 r. W aktach sprawy znajdują się dowody potwierdzające dokonane czynności.

Zgodnie z art. 11d ust. 6 pkt 1 ustawy zawiadomienie o wszczęciu postępowania zawierało oznaczenie nieruchomości lub ich części objętych wnioskiem według katastru nieruchomości oraz informację o terminie i miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy.

Jednocześnie postanowieniem z dnia 29 sierpnia 2018 r. organ I instancji zawiesił z urzędu postępowanie administracyjne, gdyż rozpatrzenie przedmiotowej sprawy i wydanie decyzji zależało od uprzedniego rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez Ministra Infrastruktury w zakresie udzielenia upoważnienia do wyrażenia zgody na odstępstwo od przepisu techniczno-budowlanego zawartego w § 7 ust. 4 *rozporządzenia*. Ww. postanowienie przesłane zostało wnioskodawcy i właścicielom lub użytkownikom wieczystym nieruchomości objętych postępowaniem zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości (wypisy z rejestru gruntów z dnia 17 lipca 2018 r.). W aktach sprawy stwierdzono brak jednego zwrotnego potwierdzenia odbioru ww. postanowienia, jednak został on wyjaśniony i uzupełniony w toku postępowania odwoławczego. Pozostałe strony organ I instancji zawiadomił o zawieszeniu postępowania w drodze obwieszczenia zamieszczonego na tablicy ogłoszeń i w BIP UM Poznania w terminie od dnia 3 września 2018 r. do dnia 17 września 2018 r. W aktach sprawy stwierdzono jednak brak stosownego dowodu na powyższą okoliczność, zawierającego pieczęć wraz z podpisem i podaniem funkcji osoby upoważnionej do składania oświadczeń w tym zakresie. Wspomniany brak został jednak uzupełniony w toku postępowania odwoławczego. Strony postępowania nie skorzystały z przysługującego im prawa wniesienia zażalenia na ww. postanowienie.

W dniu 24 września 2018 r. do UM Poznania wpłynęło pismo *Spółki* z dnia 24 września 2018 r., w którym zawarto zastrzeżenia zbieżne z treścią późniejszego odwołania, przytoczone już powyżej w uzasadnieniu niniejszej decyzji.

Z uwagi na otrzymanie upoważnienia Ministra Infrastruktury z dnia 18 września 2018 r. (znak: DDP.4.454.422.2018.ŁK.2) w sprawie wyrażenia zgody na przedmiotowe odstępstwo, Prezydent Miasta Poznania wydał *postanowienie*, które przesłane zostało wnioskodawcy i właścicielom lub użytkownikom wieczystym nieruchomości objętych postępowaniem zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości (wypisy z rejestru gruntów z dnia 17 lipca 2018 r.). W aktach sprawy stwierdzono braki w zakresie zwrotnych potwierdzeń odbioru *postanowienia*, jednak zostały one wyjaśnione i uzupełnione w toku postępowania odwoławczego. Pozostałe strony organ I instancji zawiadomił o podjęciu zawieszonego postępowania w drodze obwieszczenia z dnia 3 października 2018 r. zamieszczonego na tablicy ogłoszeń i w BIP UM Poznania w terminie od dnia 5 października 2018 r. do dnia 18 października 2018 r.

W dniu 4 października 2018 r. do UM Poznania wpłynęło podanie [REDAKTOWANE], wniesione za pomocą środków komunikacji elektronicznej (e-mail) z prośbą o udostępnienie informacji w zakresie przedmiotowej inwestycji drogowej. Prezydent Miasta Poznania pismem z dnia 9 października 2018 r. wezwał wnoszącego ww. podanie do przedłożenia pełnomocnictwa upoważniającego do reprezentowania Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu w prowadzonym postępowaniu.

Jednocześnie pismem z dnia 9 października 2018 r. Prezydent Miasta Poznania wezwał ówczesną Dyrektora Zarządu Dróg Miejskich w Poznaniu [REDAKTOWANE] do złożenia wyjaśnień i ustosunkowania się do zastrzeżeń zgłoszonych przez *Spółkę* w piśmie z dnia 24 września 2018 r. Stosowne wyjaśnienia wpłynęły do organu

I instancji w dniu 17 października 2018 r. (pismo z dnia 15 października 2018 r., znak: TBU.0713.42.2018).

W dniu 9 października 2018 r. Prezydent Miasta Poznania wydał postanowienie zobowiązujące do usunięcia nieprawidłowości w projekcie budowlanym w celu doprowadzenia go do zgodności z:

1. *rozporządzeniem*, w szczególności z:
 - a) § 15 ust. 2 dotyczącym maksymalnej szerokości pasa ruchu,
 - b) § 54 ust. 4 dotyczącym wysokości skrajni nad chodnikiem,
 - c) § 116 ust. 1 pkt 1 dotyczącym wymiarów stanowisk postojowych,
 - d) § 125 dotyczącym wykonania placu do zawracania samochodów w przypadku nieprzelotowego zakończenia drogi klasy L;
2. *ustawą Prawo budowlane*, w szczególności z art. 35 ust. 1 pkt 3 dotyczącym m.in. kompletności projektu i posiadania wymaganych opinii, uzgodnień, pozwoleń;
3. *rozporządzeniem w sprawie pb*, w szczególności z:
 - a) § 6 ust. 1 dotyczącym oprawy projektu budowlanego,
 - b) § 8 ust. 1 dotyczącym konieczności podpisu projektanta na części rysunkowej projektu zagospodarowania terenu w ramach poświadczenia kopii mapy do celów projektowych za zgodność z oryginałem.

Ponadto wnioskodawca został zobowiązany do:

1. wykazania, że wymagania widoczności, o których mowa w § 170 *rozporządzenia* oraz wykonanie oznakowania pionowego i poziomego spełniać będzie warunki określone w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach (Dz. U. Nr 220, poz. 2181 ze zm.), zwanego dalej *rozporządzeniem w sprawie znaków i sygnałów*, co było warunkiem wydania odstępstwa od przepisu § 7 ust. 4 *rozporządzenia*;
2. dostarczenia uzgodnienia branżowego z AQUANET S.A.

W dniu 23 października 2018 r. do UM Poznania wpłynęło pismo ówczesnej Dyrektora Zarządu Dróg Miejskich w Poznaniu [REDAKTOWANE] z dnia 16 października 2018 r. (znak: TBU.0713.42.2018) wraz z załącznikami czyniące zadość ww. postanowieniu zobowiązującemu do usunięcia nieprawidłowości w projekcie budowlanym.

Dnia 29 października 2018 r. Prezydent Miasta Poznania wydał postanowienie o wyrażeniu zgody na odstępstwo od przepisów § 7 ust. 4 *rozporządzenia* dla rozbudowy drogi gminnej nr 877445P (ul. Jackowskiego) w Poznaniu, polegające na wykonaniu narożnych ścięć linii rozgraniczających na skrzyżowaniach drogi gminnej nr 877445P (ul. Jackowskiego) klasy L z:

1. drogą powiatową nr 5806P (ul. Kraszewskiego) klasy L o wymiarze 1,3 m x 1,3 m (jeden narożnik);
2. drogą gminną nr 878441P (ul. Wawrzyniaka) klasy D o wymiarach 2,0 m x 2,0 m i jako linia łamana opisana na łuku o promieniu wynoszącym 3,9 m (dwa narożniki);
3. drogą gminną nr 878007P (ul. Polna) klasy L o wymiarze 2,2 m x 2,3 m (jeden narożnik), podczas gdy na skrzyżowaniu ulicy klasy L z ulicą klasy L lub D powinny być stosowane narożne ścięcia linii rozgraniczających nie mniejsze niż 5,0 m x 5,0 m, pod warunkiem:
 1. spełnienia wymagań widoczności, o których mowa w § 170 *rozporządzenia*;
 2. wykonania oznakowania pionowego i poziomego spełniającego warunki określone w *rozporządzeniu w sprawie znaków i sygnałów*, na podstawie zatwierdzonego projektu organizacji ruchu i sporządzonego zgodnie z wymaganiami rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 23 września 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków zarządzania

ruchem na drogach oraz wykonywania nadzoru nad tym zarządzaniem (Dz. U. nr 177, poz. 1729 ze zm.).

W dniu 29 października 2018 r. do UM Poznania wpłynęło podanie [REDAKTOWANE], wniesione za pomocą środków komunikacji elektronicznej (e-mail) zawiadamiające o zmianie adresu korespondencyjnego.

Pozostałe strony postępowania do dnia wydania decyzji nie skorzystały z prawa do zapoznania się z aktami sprawy, nie zgłosiły wniosków, uwag ani zastrzeżeń.

W dniu 15 listopada 2018 r. Prezydent Miasta Poznania wydał decyzję Nr 2550/2018 (znak: UA-VI-A04.6740.1783.2018), którą udzielił zarządcy drogi zezwolenia na realizację inwestycji drogowej polegającej na rozbudowie ulicy Maksymiliana Jackowskiego (droga gminna klasy L) w Poznaniu na odcinku od ul. Józefa Kraszewskiego do ul. Polnej. Decyzji nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

Zgodnie z art. 11f ust. 3 ustawy organ I instancji doręczył decyzję wnioskodawcy oraz zawiadomił pozostałe strony o jej wydaniu w drodze obwieszczenia. W aktach sprawy znajduje się potwierdzenie umieszczenia obwieszczenia o wydaniu *decyzji Prezydenta Miasta Poznania* na tablicy ogłoszeń UM Poznania w terminie od dnia 20 listopada 2018 r. do dnia 3 grudnia 2018 r. i w urzędowym publikatorze teleinformatycznym - BIP UM Poznania dnia 20 listopada 2018 r. na okres 14 dni. Obwieszczenie zostało również zamieszczone w prasie lokalnej („Gazeta Wyborcza Poznań”) dnia 21 listopada 2018 r.

Ponadto organ I instancji zawiadomił pisemnie (pismem z dnia 15 listopada 2018 r.) o wydaniu decyzji właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych decyzją, zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości. W aktach sprawy stwierdzono braki w zakresie zwrotnych potwierdzeń odbioru ww. pisma, jednak zostały one wyjaśnione i uzupełnione w toku postępowania odwoławczego. Zgodnie z art. 11f ust. 4 ustawy, zawiadomienie zawierało informację o miejscu, w którym strony mogły zapoznać się z treścią decyzji.

W dniu 22 listopada 2018 r. do UM Poznania wpłynęło podanie [REDAKTOWANE], wniesione za pomocą środków komunikacji elektronicznej (e-mail) zawiadamiające o zmianie adresu korespondencyjnego.

Po zbadaniu zaskarżonej decyzji stwierdzono, co następuje:

Decyzja Prezydenta Miasta Poznania została wydana na podstawie ustawy mającej charakter wyjątkowy i epizodyczny, której celem jest uproszczenie i przyspieszenie procedur dotyczących wydawania aktów administracyjnych warunkujących rozpoczęcie budowy dróg publicznych, w tym przyspieszenie nabywania gruntów na potrzeby inwestycji drogowych. Temu też służy objęcie jedną decyzją administracyjną rozstrzygnięć dotyczących różnych kwestii (występujących przy realizacji tego typu inwestycji), jak ustalenie lokalizacji drogi, zatwierdzenie podziału nieruchomości i przejmowanie jej na własność publiczną oraz zatwierdzenie projektu budowlanego stanowiącego pozwolenie na budowę.

Decyzja Prezydenta Miasta Poznania została wydana na rzecz właściwego zarządcy drogi, tj. na rzecz Prezydenta Miasta Poznania.

Z uwagi na dokonaną przez *Pełnomocnika zarządcy drogi* korektę wykazu nieruchomości objętych inwestycją, polegającą na rezygnacji z objęcia działki o nr. ewid. 135, ark. 14, obręb Jeżyce, obowiązkiem dokonania budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu, organ II instancji uznał za konieczne wykreślenie:

1. zapisu: „oraz do budowy sieci uzbrojenia terenu”, znajdującego się w zaskarżonej decyzji, w tabelach: na stronie 2 oraz w punkcie VII. na stronie 5, w wierszach dotyczących ww. działki;
 2. wiersza dotyczącego ww. działki, znajdującej się w tabeli w punkcie VIII.7. na stronie 7 zaskarżonej decyzji,
- o czym orzeczono w punktach I., VI. i XIV. niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 11f ust. 1 ustawy decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera w szczególności: 1) wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, z określeniem ich kategorii; 2) określenie linii rozgraniczających teren, w tym określenie granic pasów drogowych innych dróg publicznych w przypadku gdy wniosek, o którym mowa w art. 11d, zawiera określenie granic tych pasów; 3) warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska, ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz potrzeb obronności państwa; 4) wymagania dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich; 5) zatwierdzenie podziału nieruchomości, o którym mowa w art. 12 ust. 1; 6) oznaczenie nieruchomości lub ich części, według katastru nieruchomości, które stają się własnością Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego; 7) zatwierdzenie projektu budowlanego; 8) w razie potrzeby inne ustalenia dotyczące: a) określenia szczególnych warunków zabezpieczenia terenu budowy i prowadzenia robót budowlanych, b) określenia obowiązku budowy i okresu użytkowania tymczasowych obiektów budowlanych, c) określenia obowiązku i terminów rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania oraz tymczasowych obiektów budowlanych, d) określenia szczegółowych wymagań dotyczących nadzoru na budowie, e) obowiązku budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu, f) obowiązku budowy lub przebudowy urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych; g) obowiązku budowy lub przebudowy innych dróg publicznych, h) obowiązku budowy lub przebudowy zjazdów, i) określenia ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji obowiązków, o których mowa w lit. b, c oraz e-h, j) zezwolenia na wykonanie obowiązków, o których mowa w lit. b, c oraz e-h.

Dokonując z punktu widzenia cytowanego przepisu kontroli *decyzji Prezydenta Miasta Poznania* stwierdzono, co następuje:

1. *Decyzja Prezydenta Miasta Poznania* spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 1 ustawy, w punkcie I. ustalając wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi.

Należy jednak zauważyć, iż w *decyzji Prezydenta Miasta Poznania* nastąpiło zbędne powtórzenie tekstu, stanowiące fragment punktu I., wobec powyższego organ II instancji uznał za konieczne dokonanie stosownej korekty redakcyjnej, o czym orzeczono w punkcie III. niniejszej decyzji.

2. *Decyzja Prezydenta Miasta Poznania* spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 2 ustawy, w punkcie II. określając linie rozgraniczające teren.

Należy jednak zauważyć, że w toku postępowania przed organem II instancji *Pełnomocnik zarządcy drogi* dokonał korekty mapy przedstawiającej proponowany przebieg drogi. W związku z powyższym organ II instancji uznał za konieczne uchylenie załącznika nr 1 do zaskarżonej decyzji, zawierającego linie rozgraniczające teren, i zastąpienie go nowym rysunkiem, o czym orzeczono w punkcie IV. niniejszej decyzji.

Ponadto, organ II instancji stwierdził, iż *decyzja Prezydenta Miasta Poznania* wymaga dokonania korekty redakcyjnej, w celu wyeliminowania powtórnego fragmentu tekstu, stanowiącego część punktu II., o czym orzeczono w punkcie II. niniejszej decyzji.

3. *Decyzja Prezydenta Miasta Poznania* spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 3 ustawy,

w punkcie III. ustalając warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska, ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz potrzeb obronności państwa.

4. *Decyzja Prezydenta Miasta Poznania* częściowo spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 4 ustawy, w punkcie IV. ustalając wymogi dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich. Organ I instancji nie uwzględnił wymogów wynikających z ustawy *Prawo budowlane*.

W związku z powyższym organ II instancji uznał za celowe uzupełnienie punktu IV. decyzji *Prezydenta Miasta Poznania* o stosowne zapisy, o czym orzeczono w punkcie V. niniejszej decyzji.

5. *Decyzja Prezydenta Miasta Poznania* spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 5 ustawy. Organ I instancji w punkcie V. prawidłowo zatwierdził podział nieruchomości, przedstawiony na załączonej do wniosku dokumentacji geodezyjno-kartograficznej, opatrzonej stosownymi klauzulami ośrodka dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej.

6. *Decyzja Prezydenta Miasta Poznania* spełnia wymogi przepisu art. 11f ust. 1 pkt 6 ustawy. Organ I instancji w punkcie VI. decyzji prawidłowo oznaczył nieruchomości lub ich części, według katastru nieruchomości, które stają się z mocy prawa własnością Miasta Poznania.

7. *Decyzja Prezydenta Miasta Poznania* spełnia wymogi przepisu art. 11f ust. 1 pkt 7 ustawy, w punkcie VII. zatwierdzając projekt budowlany.

W toku postępowania odwoławczego organ II instancji stwierdził jednak nieprawidłowości i nieścisłości w projekcie budowlanym, które zostały wskazane w cytowanym w niniejszej decyzji wezwaniu Wojewody Wielkopolskiego. Wskutek dokonanych przez *Pełnomocnika zarządcy drogi* korekt i uzupełnień organ II instancji uznał za konieczne uchylene, skorygowanie lub uzupełnienie następujących elementów projektu budowlanego:

- w tomie 1 *Projekt zagospodarowania terenu. Branża drogowa*: strony tytułowej, oświadczeń, o których mowa w art. 20 ust. 4 ustawy *Prawo budowlane*, spisu zawartości opracowania, opisu technicznego oraz zaświadczeń, o których mowa w art. 12 ust. 7 ustawy *Prawo budowlane*;
- w tomie 2 *Budowa i przebudowa oświetlenia. Branża elektryczna*: strony tytułowej, oświadczenia, o których mowa w art. 20 ust. 4 ustawy *Prawo budowlane*, zaświadczeń, o których mowa w art. 12 ust. 7 ustawy *Prawo budowlane* oraz rysunku nr E-3 *Schemat ideowy. Przebudowa oświetlenia*;
- w tomie 3 *Budowa kanału technologicznego. Przebudowa (zabezpieczenie) sieci telekomunikacyjnej. Branża telekomunikacyjna*: strony tytułowej, oświadczeń, o których mowa w art. 20 ust. 4 ustawy *Prawo budowlane*, zaświadczeń, o których mowa w art. 12 ust. 7 ustawy *Prawo budowlane*, rysunku nr 1 *Plan sytuacyjny*, rysunku nr 2 *Projekt zagospodarowania terenu* oraz rysunku nr 3 *Schemat projektowanego kanału technologicznego*,

o czym orzeczono w punkcie VII. niniejszej decyzji.

Po analizie uzupełnionego i skorygowanego projektu budowlanego należy stwierdzić, że został on sporządzony zgodnie z *ustawą Prawo budowlane*, obowiązującymi przepisami dotyczącymi projektowania dróg – w tym *rozporządzeniem*, oraz *rozporządzeniem w sprawie pb*, a także zgodnie z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Projekt budowlany zawiera też informację o obszarze oddziaływania obiektu, wymaganą na podstawie art. 34 ust. 3 pkt 5 ustawy *Prawo budowlane*.

W tym miejscu należy również wskazać, że w dniu 13 września 2019 r. weszło w życie *rozporządzenie zmieniające wt*. Zgodnie z § 3 *rozporządzenia zmieniającego wt*,

do inwestycji drogowej, dla której przed dniem wejścia w życie *rozporządzenia zmieniającego wt* został złożony wniosek o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę lub decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, a także odrębny wniosek o zatwierdzenie projektu budowlanego, zostało dokonane zgłoszenie budowy lub wykonywania robót budowlanych w przypadku, gdy nie jest wymagana decyzja o pozwoleniu na budowę lub decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej - stosuje się przepisy *rozporządzenia* w brzmieniu dotychczasowym, z wyjątkiem § 3 pkt 3, § 5–8, § 8a ust. 2, § 9 ust. 1 pkt 3 i 4, ust. 2, ust. 3 pkt 1 i ust. 4, § 140 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 7 - 9 *rozporządzenia*, które stosuje się w brzmieniu nadanym *rozporządzeniem zmieniającym wt*. Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, iż przedmiotowy wniosek wpłynął dnia 4 lipca 2018 r., a zatem przed wejściem w życie *rozporządzenia zmieniającego wt*, jednakże *rozporządzenie zmieniające wt* należy stosować w ww. zakresie.

Ponadto, organ II instancji uznał za konieczne uzupełnienie zapisu, zawartego w punkcie VII. na stronie 6 *decyzji Prezydenta Miasta Poznania*, dotyczącego kategorii obiektu budowlanego, poprzez dodanie na początku wyliczenia IV kategorii obiektu budowlanego, o czym orzeczono w punkcie VIII. niniejszej decyzji. Organ II instancji stwierdził również, iż *decyzja Prezydenta Miasta Poznania* wymaga dokonania korekty redakcyjnej, w celu wyeliminowania powtórzonego po raz drugi fragmentu tekstu, stanowiącego część punktu VII., o czym orzeczono w punkcie IX. niniejszej decyzji.

8. *Decyzja Prezydenta Miasta Poznania* tylko częściowo spełnia wymogi przepisu art. 11f ust. 1 pkt 8 ustawy:

- w punkcie VIII.1. organ I instancji prawidłowo określił szczególne warunki zabezpieczenia terenu budowy i prowadzenia robót budowlanych (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. a ustawy);
- w punkcie VIII.2. organ I instancji - wobec braku takiej potrzeby - nie określił obowiązku budowy tymczasowych obiektów budowlanych oraz określił czas użytkowania tymczasowych obiektów budowlanych na nie dłużej niż 30 dni od daty zakończenia budowy (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. b ustawy).

W tym miejscu należy wskazać, że wprawdzie *ustawa Prawo budowlane* nie zawiera definicji „zakończenia budowy”, jednak w orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, że o zakończeniu budowy w sensie techniczno-budowlanym można mówić wówczas, gdy obiekt budowlany odpowiada wymogom, jakie przewiduje *ustawa Prawo budowlane* przy zawiadomieniu organu o zakończeniu budowy. Przypomnieć należy, że zgodnie z art. 57 ust. 1 pkt 2b *ustawy Prawo budowlane* do zawiadomienia o zakończeniu budowy obiektu budowlanego inwestor jest obowiązany dołączyć m.in. oświadczenie kierownika budowy o doprowadzeniu do należytego stanu i porządku terenu budowy, a także - w razie korzystania - drogi, ulicy, sąsiedniej nieruchomości, budynku lub lokalu. Zezwolenie na użytkowanie tymczasowych obiektów budowlanych po zawiadomieniu o zakończeniu budowy należy więc uznać za nieuzasadnione, w związku z czym organ II instancji uznał za konieczne skorygowanie tego zapisu, o czym orzeczono w punkcie X. niniejszej decyzji;

- w punkcie VIII.3. organ I instancji nie określił terminów rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania oraz terminów rozbiórki tymczasowych obiektów budowlanych (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. c ustawy).

W tym miejscu należy wskazać, iż w projekcie budowlanym zawarto informację o demontażu oświetlenia ulicznego po stronie południowej, a także płyt kamiennych w celu ich docięcia do docelowej szerokości. Organ wydający decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej winien zatem określić termin rozbiórki istniejących

obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania.

Ponadto, należy zwrócić uwagę, że pojęcie tymczasowych obiektów budowlanych obejmuje rozmaite obiekty stanowiące zwykły element placu budowy. Organ wydający decyzję o zezwoleniu na realizację drogową nie może więc z góry zakładać, że obiekty takie nie pojawią się na placu budowy i że określenie terminu ich rozbiórki jest niepotrzebne, nawet jeżeli inwestor nie zwrócił się z wnioskiem o określenie obowiązku budowy tych obiektów. *Ustawa Prawo budowlane* definiując pojęcie robót budowlanych, zalicza do nich oprócz budowy także m.in: przebudowę, montaż, remont, rozbiórkę. Rozbiórka tymczasowych obiektów budowlanych, będąca robotą budowlaną, nie może być wykonana po zgłoszeniu zakończenia budowy.

W związku z powyższym organ II instancji uznał za stosowne skorygowanie i uzupełnienie zapisów zaskarżonej decyzji w ww. zakresie, o czym orzeczono w punkcie XI. niniejszej decyzji;

- w punkcie VIII.4. organ I instancji - wobec braku takiej potrzeby - nie określił szczegółowych wymagań dotyczących nadzoru na budowie (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. d *ustawy*);
- w punkcie VIII.7. organ I instancji wskazał nieruchomości, na terenie których istnieje konieczność budowy sieci uzbrojenia terenu, w punkcie VIII.9. zezwolił na tę budowę, a w punkcie VIII.10. ograniczył korzystanie z nieruchomości na potrzeby związane z budową (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. e, i, j *ustawy*).

W tym miejscu należy wskazać, że z uwagi na użycie przez organ I instancji w sentencji decyzji sformułowania „*na terenie wymienionych poniżej działek istnieje konieczność budowy/przebudowy sieci uzbrojenia terenu...*”, organ II instancji uznał, iż *decyzja Prezydenta Miasta Poznania* wymaga dokonania korekty redakcyjnej, w celu jednoznacznego ustalenia obowiązku, o którym mowa w art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. e *ustawy*, o czym orzeczono w punkcie XII. niniejszej decyzji;

- w punkcie VIII.8. organ I instancji wskazał nieruchomości, na terenie których istnieje konieczność przebudowy innych dróg publicznych, a w punkcie VIII.9. zezwolił na tę przebudowę (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. g, j *ustawy*). Ponieważ nieruchomości objęte obowiązkiem przebudowy innych dróg publicznych stanowią własność Miasta Poznania lub Skarbu Państwa, a Prezydent Miasta Poznania wykonuje zadania zarządcy wszystkich dróg w mieście, z wyłączeniem autostrad i dróg ekspresowych, nie zachodzi potrzeba ograniczania korzystania z tych nieruchomości na cele związane z przebudową innych dróg publicznych.

W tym miejscu należy również wskazać, że z uwagi na użycie przez organ I instancji w sentencji decyzji sformułowania „*Inwestor powinien przebudować następujące drogi*”, organ II instancji uznał, iż *decyzja Prezydenta Miasta Poznania* wymaga dokonania korekty redakcyjnej, w celu jednoznacznego ustalenia obowiązku, o którym mowa w art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. g *ustawy*, o czym orzeczono w punkcie XIII. niniejszej decyzji;

- w rozpatrywanej sprawie nie zachodziła konieczność dokonania ustaleń wynikających z art. 11f ust. 1 pkt. 8 lit. f i h *ustawy*.

9. *Decyzja Prezydenta Miasta Poznania* nie spełnia warunku określonego w art. 16 ust. 2 *ustawy* poprzez brak określenia terminu wydania nieruchomości. Nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji zezwalającej na realizację inwestycji drogowej nie zwalniało organu I instancji od zamieszczenia w niej tego rozstrzygnięcia, gdyż wskazanie terminu, o jakim mowa w art. 16 ust. 2 *ustawy*, jest obligatoryjne. Uzyskanie przez decyzję waloru ostateczności skutkuje ustaniem nadanego jej rygoru natychmiastowej wykonalności. W przypadku zatem, gdy zarządca drogi nie obejmie w posiadanie wszystkich nieruchomości przed dniem, w którym decyzja uzyskała walor

ostateczności, zastosowanie winien znaleźć określony w tej decyzji termin wydania nieruchomości niezbędnych do realizacji inwestycji. W związku z powyższym, organ II instancji uznał za konieczne wprowadzenie zapisu czyniącego zadość obowiązкови określönemu przez ustawodawcę w art. 16 ust. 2 *ustawy*, i pozostającego w zgodzie z wnioskiem *pełnomocnika zarządcy drogi*, o czym orzeczono w punkcie XV. niniejszej decyzji.

10. *Decyzja Prezydenta Miasta Poznania* czyni zadość wymaganiom art. 17 ust. 1 *ustawy*, bowiem organ I instancji prawidłowo nadał jej rygor natychmiastowej wykonalności. Należy wskazać, że cytując zapisy art. 17 ust. 3 *ustawy* organ I instancji pominął punkt 5. Nie jest to jednak naruszenie mające wpływ na prawidłowość wydanego rozstrzygnięcia. Cytowanie przepisów ma bowiem wyłącznie walor informacyjny, a cytowane przepisy nie stanowią rozstrzygnięcia organu.

Dokonując analizy *decyzji Prezydenta Miasta Poznania* organ II instancji stwierdził także, że tylko częściowo spełnia ona wymóg art. 107 § 1 *k.p.a.*

Decyzja Prezydenta Miasta Poznania narusza bowiem przepis art. 107 § 1 *k.p.a.* poprzez nieprawidłowe oznaczenie strony lub stron. Należy tu wyjaśnić, że *ustawa* nie zawiera definicji strony postępowania. W związku z tym w sprawach, których przedmiotem jest zezwolenie na realizację inwestycji drogowej, zastosowanie ma art. 28 *k.p.a.*, gdyż zgodnie z art. 11c *ustawy*, do postępowania w sprawach dotyczących wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stosuje się przepisy *k.p.a.*, z zastrzeżeniem przepisów *ustawy*.

Bez wątplenia stronami postępowania w sprawie wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej są, poza inwestorem, właściciele i użytkownicy wieczysti nieruchomości objętych wnioskiem, natomiast „pozostałymi stronami”, o których mowa w art. 11d ust. 5 *ustawy*, są podmioty mające inne prawa rzeczowe do nieruchomości znajdujących się w obszarze objętym liniami rozgraniczającymi teren projektowanej drogi publicznej oraz publiczne jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, mające nieruchomości publiczne w trwałym zarządzie. Ponadto, co wynika z art. 11f ust. 1 pkt 8 *ustawy*, stronami omawianego postępowania są także właściciele i użytkownicy wieczysti nieruchomości położonych poza obszarem znajdującym się w liniach rozgraniczających projektowanej drogi, ale w stosunku do których ustala się w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej obowiązek budowy tymczasowych obiektów budowlanych, obowiązek rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania oraz tymczasowych obiektów budowlanych, a także obowiązek dokonania budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu, urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych, innych dróg publicznych lub zjazdów, na podstawie art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. b, c, e-h *ustawy*. Reasumując, krąg podmiotów mających przymiot strony w postępowaniu ustala się w oparciu o przepisy art. 11d ust. 5, 6, 7 i 8 *ustawy* oraz art. 28 *k.p.a.* co oznacza, że stronami postępowania są właściciele i użytkownicy wieczysti nieruchomości, a także osoby fizyczne i osoby prawne posiadające ograniczone prawa rzeczowe oraz inne prawa do nieruchomości objętych decyzją oraz inne osoby, których interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 26 czerwca 2012 r., sygn. akt VII SA/Wa 167/12).

Powyższa informacja winna się znaleźć w uzasadnieniu decyzji.

Organ I instancji prawidłowo wskazał w decyzji jej adresata - Prezydenta Miasta Poznania, jednak nie umieścił w niej informacji wynikającej z wyżej wskazanych przepisów.

Z uwagi na szerokie spektrum konsekwencji prawnych braku oznaczenia strony bądź błędnego jej oznaczenia w treści decyzji administracyjnej, ocena skutków tego uchybienia

nie może być dokonana w oderwaniu od okoliczności sprawy (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 4 kwietnia 2012 r., sygn. akt IV SA/Po 1232/11). W związku z tym organ II instancji rozważył, co następuje:

Przepis szczególny, jakim jest *ustawa*, określa sposób zawiadamiania stron o wszczęciu postępowania w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej (art. 11d ust. 5, 6, 7, 8) oraz o wydaniu decyzji (art. 11f ust. 3, 4, 5), posługując się pojęciem „pozostałych stron”. Zgodnie z przepisami *ustawy*, zawiadomienia doręcza się jedynie właścicielom lub użytkownikom wieczystym nieruchomości, a pozostałe strony zawiadamia się w drodze obwieszczeń. Co więcej, przepis art. 11f ust. 3 *ustawy* wyraźnie stanowi, że decyzję, mimo iż kierowana jest do wszystkich stron postępowania, doręcza się jedynie wnioskodawcy. Ustawodawca nie przewidział więc zawężenia kręgu stron postępowania do konkretnych podmiotów, biorąc pod uwagę możliwość wykazania ograniczonych praw rzeczowych oraz innych praw do nieruchomości, interesu prawnego lub obowiązku przez podmioty niemożliwe do wskazania przez organ na podstawie złożonego wniosku.

Z opisanym wyżej publicznym ogłaszaniem faktu wydania decyzji wiąże się najistotniejszy skutek prawnoprocesowy dla stron w postaci przyjęcia przez ustawodawcę domniemania prawnego, iż po upływie terminu 14 dni od dnia publicznego obwieszczenia nastąpiło doręczenie decyzji wszystkim tym stronom, którym decyzja ta nie została przesłana na piśmie. Brak wiedzy poszczególnych jej stron o wydaniu decyzji nie wyłącza prawnego domniemania jej skutecznego doręczenia w myśl art. 49 *k.p.a.*

Poza wskazanymi formami publicznego ogłaszania o wydaniu decyzji, ustawodawca nałożył na organ orzekający obowiązek pisemnego zawiadomienia dotychczasowych właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych skutkami prawnymi tej decyzji o jej wydaniu.

W analizowanym przypadku zarówno właściciele lub użytkownicy wieczystości nieruchomości, jak i „pozostałe strony”, nie widniejące w katastrze nieruchomości, zostali prawidłowo zawiadomieni o wszczęciu postępowania oraz o wydaniu *decyzji Prezydenta Miasta Poznania*. Ponadto w *decyzji Prezydenta Miasta Poznania* jednoznacznie wskazano nieruchomości objęte inwestycją. Można więc uznać, że *decyzja Prezydenta Miasta Poznania* skierowana została do wszystkich stron postępowania. W toku postępowania prowadzonego przez organ I instancji nie doszło do ujawnienia nieznanego organowi strony lub stron.

Reasumując, nieprawidłowe oznaczenie stron w *decyzji Prezydenta Miasta Poznania*, mimo iż stanowi naruszenie art. 107 § 1 *k.p.a.*, w analizowanym przypadku nie miało jednak wpływu ani na przebieg postępowania, ani na treść rozstrzygnięcia merytorycznego, tak więc nie wpływa w sposób istotny na wynik sprawy, a tym samym nie stanowi podstawy do uchylenia *decyzji Prezydenta Miasta Poznania*.

Uzasadnienie decyzji zawiera szczegółowy opis złożonego wniosku i przebiegu sprawy oraz wyjaśnienie okoliczności faktycznych i prawnych mających wpływ na rozstrzygnięcie, w tym stanowisko organu I instancji odnośnie uwag wniesionych przez strony postępowania, a także uzasadnienie nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności. Organ I instancji nie odniósł się jednak w żaden sposób do wymogów art. 82 ust. 1 pkt 4, art. 88 ust. 1 i art. 96 ust. 1, 2 i 3 *ustawy* z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r. poz. 283 ze zm.), zwanej dalej *ustawą o udostępnianiu informacji o środowisku*. Wskazać należy jednak, że wnioskodawca nie wystąpił z wnioskiem o przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania zmierzającego do wydania zaskarżonej decyzji. Odnośnie braku odniesienia do art. 96 ust. 1 i 2 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku* po rozważeniu, czy planowane przedsięwzięcie może potencjalnie

znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000 oraz po zapoznaniu się z publicznie dostępnymi mapami obszarów chronionych (udostępnionych przez Generalną Dyрекcję Ochrony Środowiska) organ II instancji uznał - biorąc pod uwagę zakres i lokalizację planowanej inwestycji - że realizacja inwestycji nie spowoduje znaczącego zagrożenia dla środowiska.

W związku z powyższym brak odniesienia do wyżej wskazanych przepisów *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*, aczkolwiek stanowi naruszenie przepisu art. 107 § 3 *k.p.a.*, pozostaje bez wpływu na ostateczną treść rozstrzygnięcia.

Organ II instancji stwierdził ponadto, że *decyzja Prezydenta Miasta Poznania* zawiera prawidłowe pouczenie co do terminu wniesienia odwołania.

Ustalenia niniejszej decyzji w zakresie, w którym uchylono *decyzję Prezydenta Miasta Poznania* i orzeczono w sprawie, nie naruszają zasady dwuinstancyjności postępowania, o której mowa w art. 15 *k.p.a.*, ponieważ zasadnicze rozstrzygnięcia decyzji pozostają zgodne z wnioskiem zarządcy drogi oraz decyzją organu I instancji.

Odnosnie zarzutów wniesionych w odwołaniach należy wyjaśnić, co następuje:

I.

Na wstępie należy przypomnieć, że istotą postępowania odwoławczego, zgodnie z zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, jest ponowne rozpoznanie sprawy przez organ drugiej instancji w pełnym - co do zasady - zakresie. Oznacza to, że organ odwoławczy winien rozpatrzyć sprawę na nowo w jej całokształcie. Kontrola instancyjna organu rozpatrującego odwołanie obejmuje zarówno legalność dokonanego przez organ pierwszej instancji rozstrzygnięcia sprawy, jak również ocenę stanu faktycznego. Niezbędnym wymogiem merytorycznego orzekania przez organ odwoławczy jest dostateczne i wszechstronne wyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy, co wynika z wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14 października 1999 r. (sygn. akt IV SA 1313/98, LEX nr 48725). Organ nie jest przy tym związany uzasadnieniem środka zaskarżenia, a winien skontrolować postępowanie i decyzję organu pierwszej instancji z punktu widzenia legalności, celowości oraz słuszności rozstrzygnięcia, niezależnie od tego, czy zostały podniesione przez skarżącego w tym zakresie zarzuty.

Należy również wskazać, że decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jest decyzją związaną i nie dopuszcza jakiegokolwiek uznaniowości przy jej wydawaniu. W orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntowane jest stanowisko, że przepisy *ustawy* nie upoważniają organów orzekających do oceny racjonalności czy słuszności rozwiązań projektowych przyjętych we wniosku o udzielenie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. O przebiegu drogi oraz przyjętych rozwiązaniach technicznych decyduje wyłącznie jej zarządca. W toku postępowania organ winien ocenić kompletność złożonego wniosku, ustalić, czy spełnia on inne przesłanki określone przepisami *ustawy* oraz zbadać, czy wnioskowana inwestycja nie pozostaje w sprzeczności z prawem powszechnie obowiązującym. Co do przebiegu inwestycji jest natomiast tym wnioskiem związany. Organy administracji publicznej orzekające w sprawie wniosku (zarówno w pierwszej, jak i w drugiej instancji) nie współuczestniczą w projektowaniu inwestycji i nie posiadają kompetencji do wyznaczania i korygowania trasy inwestycji, czy też do zmiany proponowanych rozwiązań co do jej przebiegu, bowiem jej usytuowanie zależy od woli zarządcy drogi (por. wyroki WSA w Poznaniu: z dnia 10 lutego 2016 r., sygn. akt IV SA/Po 893/15; z dnia 25 listopada 2015 r., sygn. akt II SA/Po 582/15; z dnia 11 września 2014 r., sygn. akt II SA/Po 328/14; z dnia 9 czerwca 2009 r., sygn. akt IV SA/Po 130/09; wyrok WSA w Opolu z dnia 12 października 2010 r., sygn. akt II SA/Op 381/10; wyrok WSA w Warszawie z dnia

18 kwietnia 2007 r., sygn. akt IV SA/Wa 46/07; wyrok WSA w Warszawie z dnia 9 listopada 2006 r., sygn. akt IV SA/Wa 638/06).

Należy przy tym wyjaśnić, iż zgodnie z treścią art. 11i ust. 1 *ustawy w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej* nieuregulowanych w *ustawie* stosuje się odpowiednio przepisy *ustawy Prawo budowlane*. Jak wynika natomiast z treści art. 35 ust. 4 *ustawy Prawo budowlane*, w razie spełnienia wymagań określonych w art. 35 ust. 1 oraz art. 32 ust. 4, właściwy organ nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę. Wynika z powyższego, że decyzja o pozwoleniu na budowę nie ma charakteru uznaniowego i w razie spełnienia przez inwestora wymagań określonych w przepisach prawa budowlanego organ architektoniczno-budowlany jest zobligowany zezwolić na realizację inwestycji drogowej (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 27 stycznia 2011 r., sygn. akt VII SA/Wa 1955/10).

Podkreślić również należy, iż niedopuszczalna jest ocena racjonalności czy słuszności koncepcji przedstawionej przez inwestora, bowiem miałyby ona charakter pozaprawny. To inwestor, jako podmiot wyspecjalizowany w danej dziedzinie, posiadający odpowiednią wiedzę, decyduje o słuszności i racjonalności realizacji danego przedsięwzięcia drogowego, i to on wybiera najbardziej korzystne rozwiązanie lokalizacyjne i techniczno-wykonawcze (stanowisko wyrażone m.in. przez Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 26 lipca 2013 r., sygn. akt II OSK 762/13, LEX nr 1367353).

Przedmiotem orzekania w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej jest więc inwestycja w kształcie wskazanym we wniosku, nie zaś poszukiwanie rozwiązań alternatywnych w celu uwzględnienia interesów jednej lub kilku ze stron postępowania, bowiem drogi są budowane nie w interesie państwa, jednostki samorządu terytorialnego czy zarządcy drogi, lecz w interesie wszystkich członków społeczeństwa. Co do zasady budowa dróg publicznych stanowi bowiem działanie ze względu na dobro wspólne. Niewątpliwie jednak, przy opracowaniu koncepcji lokalizacji inwestycji drogowej na danym terenie, inwestor musi uwzględnić wszystkie ograniczenia prawne, wynikające z ustaw szczególnych, jak również ograniczenia faktyczne. Oceniając to, czy zaskarżona decyzja w sposób prawidłowy zapewnia poszanowanie uzasadnionych interesów osób trzecich, należy jednak mieć na względzie, że inwestor realizujący inwestycje drogową działa w interesie publicznym, który ma prymat nad interesem prawnym jednostki, o ile nie narusza jego interesu prawnego w sposób niezgodny z prawem. Obowiązek uwzględnienia uzasadnionych interesów osób trzecich należy interpretować w taki oto sposób, że chodzi tu o interesy obiektywnie uzasadnione.

W tym miejscu wypada również przytoczyć stanowisko wyrażone przez Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 3 lipca 2019 r. (sygn. akt II OSK 916/19) dotyczące stosowania reguły wynikającej z art. 7 *k.p.a.*, nakazującej załatwienie sprawy w sposób uwzględniający interes społeczny i słuszny interes obywateli. Zdaniem Sądu reguła ta nie może doprowadzić do wyłączenia stosowania przepisów *ustawy: Nakaz ten jest możliwy do zrealizowania wyłącznie w sytuacji, gdy organowi administracji przysługuje tzw. uznanie administracyjne. Nie można go jednak stosować w przypadku wydania przez organ tzw. decyzji związanej, tj. decyzji wydawanej w sytuacji, gdy norma prawa przewiduje w określonym stanie faktycznym obowiązek wydania przez organ decyzji o określonej treści.* Dopuszczalność czy zakres zastosowania przepisów *ustawy* nie mogą więc być modyfikowane z uwagi na słuszny interes strony czy stron, a ochrona tego interesu nie może stanowić wyłącznej podstawy do odmowy wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej w kształcie wskazanym przez zarządcę drogi. Należy też zwrócić uwagę na przepis art. 11e *ustawy* który mówi, że nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji

drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami.

Powyższe zasady należy mieć na uwadze przechodząc do szczegółowej analizy wniesionych zarzutów.

II.

Ustosunkowując się do zarzutów wniesionych przez *Odwołującą*, organ II instancji przedstawia następujące stanowisko:

Odnosnie zarzutów dotyczących naruszenia art. 7, art. 7a § 1, art. 8 § 1 i art. 24 § 1 pkt. 1 i 4 *k.p.a.* zastosowanie znajdują zasady opisane w punkcie I. niniejszego uzasadnienia.

W tym miejscu należy również wskazać na przepis art. 11c *ustawy* który stanowi, że do postępowania w sprawach dotyczących wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stosuje się przepisy *k.p.a.* z zastrzeżeniem przepisów *ustawy*, co oznacza, że przepisy *k.p.a.* znajdują zastosowanie tylko w takim zakresie, który nie został uregulowany przepisami *ustawy*. Ustawodawca przyznał zatem pierwszeństwo w stosowaniu przepisom procesowym *ustawy*, jako *lex specialis* wobec przepisów *k.p.a.* Wprawdzie zasada wynikająca z art. 7 *k.p.a.* wymaga uwzględnienia interesów stron, zrównoważenia interesu społecznego (publicznego) i słusznego interesu prywatnego, jednak regulacje *ustawy* w sposób istotny ograniczają zakres stosowania tej zasady w postępowaniu zmierzającym do wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Odnosząc się do podnoszonego przez *Odwołującą* zarzutu, że prezydent miasta na prawach powiatu nie może jednocześnie występować w imieniu gminy jako strona w sprawie i jako organ ją rozpatrujący i podlega wyłączeniu na podstawie art. 24 § 1 pkt 1 i 4 *k.p.a.* należy wyjaśnić co następuje.

Z mocy art. 11a *ustawy* decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla dróg powiatowych i gminnych wydaje starosta na wniosek właściwego zarządcy drogi. Zarządcą dróg w odniesieniu do dróg powiatowych jest zarząd powiatu, a w odniesieniu do dróg gminnych - wójt (burmistrz, prezydent miasta). W miastach na prawach powiatu, funkcje przypisane staroście sprawuje prezydent miasta. W konsekwencji prezydent miasta staje się organem uprawnionym do wydawania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej na obszarach miasta na prawach powiatu. Ustawodawca wiedział o tym, że w przypadku czy to dróg powiatowych, czy też większości dróg w miastach na prawach powiatu będzie występowała sytuacja, w której ten sam organ zainicjuje postępowanie (jako zarządca drogi) i wyda decyzję (jako organ administracji samorządowej). Jest to więc zasada, a nie sytuacja, która mogła zdarzyć się wyjątkowo, a mimo to *ustawa* nie wprowadza wyłączenia prezydenta miasta na prawach powiatu w sprawach wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji drogi gminnej. Należy też zauważyć, że wykonywanie zadań publicznych, do których należy budowa dróg gminnych i powiatowych, jest zaspokajaniem zbiorowych potrzeb wspólnoty, tak więc rolę inwestora - zarządu drogi gminnej należy postrzegać jako wykonanie zadań własnych gminy, a nie interesu prawnego inwestora. Reasumując, zgodnie z przepisami *ustawy* prezydent miasta na prawach powiatu pełni jednocześnie rolę wnioskodawcy, organu wydającego decyzję i przedstawiciela jednostki samorządu terytorialnego, na rzecz której następuje nabycie nieruchomości pod inwestycję. Stanowisko takie wyrażane jest w piśmiennictwie oraz utrwalone w orzecznictwie (por. wyrok NSA z dnia 30 marca 2010 r., sygn. akt II OSK 88/10; wyrok NSA z dnia 15 listopada 2011 r., sygn. akt II OSK 2087/11; wyrok NSA z dnia 19 lutego 2014 r., sygn. akt II OSK 3015/13).

Tak więc zarzut naruszenia art. 24 § 1 pkt. 1 i 4 *k.p.a.*, w kontekście zastosowania norm wynikających z art. 7a § 1 i art. 8 § 1 *k.p.a.*, należy uznać za bezpodstawny.

III.

Ustosunkowując się do zarzutów wniesionych przez *Spółkę*, organ II instancji przedstawia następujące stanowisko:

1.

Odnosnie zarzutu naruszenia konstytucyjnej zasady ochrony własności, w tym miejscu należy przytoczyć orzeczenie Naczelnego Sądu Administracyjnego (wyrok z dnia 11 października 2011 r., sygn. akt II OSK 1688/11): „Niewątpliwie prawo własności jest chronione konstytucyjnie w art. 21 ust. 1 Konstytucji RP. Prawo to jednak nie jest prawem chronionym bezwzględnie, gdyż Konstytucja w art. 64 ust. 1 dopuszcza możliwość ograniczenia tego prawa, gdy następuje ono w ustawie i w zakresie, w jakim nie narusza istoty prawa własności, a więc poszanowania zasady proporcjonalności wyrażającej się zakazem nadmiernej, w stosunku do chronionej wartości, ingerencji w sferę praw i wolności.” W orzeczeniu tym NSA wskazał również, iż *ustawa* służy realizacji celu publicznego, jakim jest budowa dróg publicznych i stwierdził, że: „Wprowadzenie odrębnego trybu administracyjnego w sprawie realizacji inwestycji drogowych służy realizacji celu publicznego w postaci poprawy bezpieczeństwa układu komunikacyjnego i transportowego, a jednocześnie skutki z tym związane są rekompensowane w formie odszkodowania (art. 12 ust. 4 w związku z ust. 4a *ustawy*). Ustawodawca wyznacza też termin dla wydania decyzji ustalającej wysokość odszkodowania. Zatem, pomimo odjęcia własności, dochodzi do równoważenia strat i szkód związanych z prowadzonym postępowaniem”.

Zasadność odjęcia prawa własności części nieruchomości należącej do *Spółki* została zbadana, co wskazano w zaskarżonej decyzji. Fakt, że organ nie uwzględnił żądań strony, nie świadczy o tym, że ich nie badał. Realizacja drogi publicznej jest jednak inwestycją publiczną, która ma na celu poprawę bezpieczeństwa wszystkich użytkowników tej drogi. W ramach tego postępowania nie jest więc zasadne domaganie się uwzględnienia tylko interesu konkretnej strony postępowania. Odjęcie prawa własności *Spółki* odbyło się w zgodzie z przepisami *ustawy* i w oparciu o wnioski zarządy drogi, który wskazał konkretne nieruchomości niezbędne dla realizacji inwestycji drogowej. Jak wskazano w niniejszej decyzji, w rozpatrywanej sprawie w toku postępowania zarządca drogi zapoznał się z uwagami *Spółki*, odniósł się do nich i w sposób wyczerpujący uzasadnił przyjęte rozwiązania projektowe.

Podkreślić jeszcze raz należy, że zarówno Prezydent Miasta Poznania, orzekający w sprawie jako organ pierwszej instancji, jak i Wojewoda Wielkopolski, działający jako organ odwoławczy, byli związani wnioskiem zarządcy drogi w zakresie wskazanej lokalizacji i, orzekając w sprawie, nie byli władni do skorygowania trasy przebiegu planowanej inwestycji, bowiem organy właściwe do wydania decyzji w przedmiocie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie są uprawnione do zmiany rozwiązań proponowanych we wniosku. Zgodnie z zatwierdzonym projektem budowlanym, część nieruchomości należącej do *Spółki* przeznaczona została jako teren niezbędny do realizacji chodnika i wymiany nawierzchni zjazdu.

Jak szeroko podkreśla się w orzecznictwie sądowoadministracyjnym, podjęcie przez organ rozstrzygnięcia odmiennego od oczekiwanego przez stronę skarżącą w sytuacji, gdy organ prawidłowo zebrał materiał dowodowy, a ocena tego materiału jest logiczna, nie przekroczył zasady swobodnej oceny dowodów, oraz wskazał prawidłową podstawę prawną, nie oznacza niezgodności zaskarżonej decyzji z prawem. Okoliczność, że strona nie została przekonana co do przyjętego w sprawie rozstrzygnięcia, nie oznacza naruszenia zasady przekonywania. Strona ma bowiem prawo do własnego subiektywnego przekonania o zasadności jej zarzutów, zaś przekonanie to nie musi mieć odzwierciedlenia

w obowiązujących przepisach prawnych i ich wykładni (por. wyrok WSA w Łodzi z dnia 29 kwietnia 2009 r., sygn. akt I SA/Łd 1329/08, LEX nr 549458).

2.

Odnosząc się do argumentów dotyczących naruszenia *rozporządzenia* należy zauważyć, co następuje.

Za bezpodstawny należy uznać zarzut naruszenia:

- § 15 pkt 1 *rozporządzenia*, gdyż wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej nie obejmuje przebudowy jezdni. Dla zakresu robót budowlanych dotyczących przebudowy jezdni, inwestor dokonał zgłoszenia, dla którego w dniu 14 czerwca 2018 r. zostało wydane zaświadczenie Prezydenta Miasta Poznania o braku sprzeciwu. Na marginesie należy zauważyć, iż na odcinku dwukierunkowym objętym zgłoszeniem, jezdnia ma 6,0 m szerokości;
- § 54 pkt 4 *rozporządzenia* poprzez niezachowanie wymaganej wysokości skrajni nad chodnikiem, bowiem istniejące balkony znajdują się poza projektowaną linią rozgraniczającą teren pasa drogowego drogi gminnej, tj. ul. Jackowskiego. Linia podziału nieruchomości, będąca tożsama z linią rozgraniczającą teren, została poprowadzona po obrysie istniejących balkonów, tym samym wyłączając je z obrębu pasa drogowego drogi objętej inwestycją;
- § 116 pkt 1 *rozporządzenia* poprzez zachowanie wymaganych wymiarów stanowisk postojowych kosztem częściowego ich usytuowania w pasie ruchu jezdni. Wskazać należy bowiem, że wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej nie obejmuje stanowisk postojowych;
- § 125 pkt 1 *rozporządzenia* poprzez brak wykonania placu do zawracania pojazdów, w przypadku nieprzelotowego zakończenia drogi. W tym miejscu wskazać należy ponownie, że wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej nie obejmuje przebudowy jezdni. Ulica Maksymiliana Jackowskiego nie jest ulicą o nieprzelotowym zakończeniu w rozumieniu warunków technicznych. Przewidziany w organizacji ruchu zakaz wjazdu, obowiązujący dla części odcinka ulicy, wynika z ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 110 ze zm.) i nie należy go łączyć z *rozporządzeniem*. Szerokość jezdni wynosić będzie 6,0 m, prędkość projektowa – 30 km/h, natomiast średnie natężenie ruchu - 3-4 pojazdy/min. Zawracanie odbywać się będzie na zjazdach, co jest zgodne z § 125 pkt 3 *rozporządzenia*, w którym dopuszcza się inne rozwiązania spełniające warunki zawracania samochodów.

Reasumując powyższe należy stwierdzić, iż wskazane przez *Spółkę* zarzuty naruszenia ww. przepisów *rozporządzenia* nie znajdują uzasadnienia w niniejszej sprawie, gdyż zakres rzeczowy inwestycji obejmuje: rozbudowę istniejącego chodnika, budowę kanału technologicznego oraz oświetlenia ulicznego. Przedmiotem niniejszego postępowania nie są roboty budowlane prowadzone na jezdni, zatem organ II instancji nie ma podstaw do uwzględniania zarzutów *Spółki* związanych z niezachowaniem normatywnych parametrów innych elementów drogi. Ponadto należy wyjaśnić, że zarówno Prezydent Miasta Poznania, jak i Wojewoda Wielkopolski, w toku prowadzonych postępowań wzywali wnioskodawcę do ustosunkowania się do uwag *Spółki*. W odpowiedzi wnioskodawca wskazywał, iż roboty budowlane na jezdni są przedmiotem odrębnej procedury administracyjnej, stąd przyjmuje się, że przepisy § 15 pkt 1, § 54 pkt 4, § 116 pkt 1 oraz § 125 pkt 1 *rozporządzenia* nie zostały naruszone.

Niezależnie od wyjaśnień wnioskodawcy, organy I i II instancji w toku prowadzonych postępowań były zobowiązane m.in. do sprawdzenia zgodności projektu zagospodarowania

terenu z przepisami, w tym techniczno-budowlanymi, spełniając tym samym wymóg art. 35 ust. 1 ustawy *Prawo budowlane* w związku z art. 11i ust. 1 ustawy. Wojewoda Wielkopolski w toku postępowania odwoławczego nie stwierdził naruszenia przepisów prawa, w tym zapisów *rozporządzenia*.

3.

Odnosnie zarzutu naruszenie prawa poprzez nieuwzględnienie aspektu kulturowego oraz potrzeb ochrony zabytków, uniemożliwiają *Spółce* odtworzenie tzw. przedogródka przed secesyjną kamienicą, zlokalizowaną na nieruchomości stanowiącej własność *Spółki* (ul. Jackowskiego 39), należy wyjaśnić, co następuje.

Po pierwsze, zastosowanie znajdują tutaj zasady opisane w punkcie I. niniejszego uzasadnienia. Jak wskazano wyżej, decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jest decyzją związaną i nie dopuszcza jakiegokolwiek uznaniowości przy jej wydawaniu. Organ prowadzący postępowanie w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie bierze udziału w procesie projektowym i nie ma kompetencji do oceny przebiegu drogi pod względem możliwie najmniejszego stopnia ingerencji w prawo własności nieruchomości, na których ma być zlokalizowana droga, ani też do zmiany wnioskowanej lokalizacji drogi.

Wskazanie w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej konkretnych nieruchomości, jako przechodzących na własność odpowiedniej jednostki samorządu terytorialnego, następuje wskutek wskazania tych nieruchomości przez właściwego zarządcę drogi we wniosku.

Niewątpliwie jednak, przy opracowaniu koncepcji lokalizacji inwestycji drogowej na danym terenie, inwestor musi uwzględnić wszystkie ograniczenia prawne, wynikające z ustaw szczególnych, jak również ograniczenia faktyczne, natomiast organ właściwy do wydania decyzji pozwalającej na realizację inwestycji drogowej winien wykazać, iż wyłączenie uzasadnione jest konkretną potrzebą związaną z realizacją celu publicznego. W przypadku wątpliwości odnośnie celowości wyłączenia organ winien więc rozważyć zwrócenie się do inwestora o zajęcie stanowiska w tej kwestii (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 3 grudnia 2009 r., sygn. akt. IV SA/Wa 1128/09). Wskazać w tym miejscu trzeba, że - jak wspomniano wyżej w niniejszej decyzji - pismo *Spółki* wniesione w toku postępowania prowadzonego przez organ I instancji zostało przez ten organ przekazane do ówczesnego pełnomocnika zarządcy drogi celem ustosunkowania się do wniesionych uwag, a pełnomocnik udzielił odpowiedzi pismem z dnia 15 października 2018 r. Odnosnie zaś uwag wniesionych w odwołaniu, organ II instancji - jak wskazano wyżej w niniejszej decyzji - wezwał *Pełnomocnika zarządcy drogi* do określenia, czy istnieje możliwość zmiany rozwiązań projektowych w sposób uwzględniający żądania *Spółki*. Jak wskazano w niniejszej decyzji, *Pełnomocnik zarządcy drogi* podtrzymał stanowisko zawarte w piśmie z dnia 15 października 2018 r. Również pismo *Spółki* wniesione w toku postępowania odwoławczego prowadzonego przez organ II instancji zostało przez ten organ przekazane do *Pełnomocnika zarządcy drogi* celem ustosunkowania się do wniesionych uwag. *Pełnomocnik zarządcy drogi* poinformował, że realizacja inwestycji według alternatywnego rozwiązania, wnioskowanego przez *Spółkę*, skutkowałaby pogorszeniem warunków ruchu pieszych. Wobec powyższego, zgłoszona przez *Spółkę*, ewentualna możliwość pominięcia potrzeby odjęcia prawa własności gruntów podlegających zajęciu pod inwestycję, w kontekście rozwiązania alternatywnego, nie zyskała aprobaty *Pełnomocnik zarządcy drogi*.

Organ II instancji stwierdził, że we wniosku w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej wskazane zostały nieruchomości lub ich części niezbędne

dla realizacji inwestycji. Rodzaj i zakres prac budowlanych, wynikających z rozbudowy drogi został szczegółowo określony w projekcie budowlanym, stanowiącym załącznik do wniosku, a następnie doprecyzowany i wyjaśniony w toku postępowania odwoławczego. Nie ulega wątpliwości, że na znajdującej się w liniach rozgraniczających teren części nieruchomości stanowiącej własność *Spółki* zaprojektowane zostały elementy układu komunikacyjnego tj. chodnik. W związku z powyższym organ II instancji, nie będąc uprawnionym do oceny racjonalności rozwiązań przyjętych przez właściwego zarządcę drogi, nie znalazł podstaw do stwierdzenia, iż kształt inwestycji narusza normy prawne.

W tym miejscu należy przytoczyć orzeczenie Naczelnego Sądu Administracyjnego (wyrok z dnia 11 października 2011 r., sygn. akt II OSK 1688/11): „Wprowadzenie odrębnego trybu administracyjnego w sprawie realizacji inwestycji drogowych służy realizacji celu publicznego w postaci poprawy bezpieczeństwa układu komunikacyjnego i transportowego, a jednocześnie skutki z tym związane są rekompensowane w formie odszkodowania (art. 12 ust. 4 w związku z ust. 4a). Ustawodawca wyznacza też termin dla wydania decyzji ustalającej wysokość odszkodowania. Zatem, pomimo odjęcia własności, dochodzi do równoważenia strat i szkód związanych z prowadzonym postępowaniem”.

Reasumując, organ I instancji był związany wnioskiem zarządcy drogi w zakresie wskazanej lokalizacji i, orzekając w sprawie, nie był władny do skorygowania trasy przebiegu planowanej inwestycji, zatem brak było podstaw do odmowy udzielenia zgody na realizację inwestycji drogowej, bowiem zakres wywłaszczenia (ograniczenia prawa własności) był w pełni uzasadniony potrzebą realizacji przedsięwzięcia.

Jak wskazano wyżej, ze względu na treść art. 11e ustawy nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami - w tym na przykład od zgody właściciela nieruchomości na jej zajęcie czy składanych przez niego propozycji dotyczących alternatywnych rozwiązań projektowych.

Zwolenie na realizację inwestycji w zakresie dróg publicznych, zwłaszcza na obszarach zurbanizowanych, w wielu wypadkach musi uwzględniać spreczne interesy, z jednej strony inwestora, a z drugiej strony osób, których prawa lub interesy mogą być zagrożone lub naruszone w związku z realizacją takiej inwestycji. Granice tych praw i interesów określają przepisy ustawy *Prawo budowlane* oraz innych aktów prawnych. Poza tymi granicami, a zatem poza ochroną prawną wynikającą z norm prawa pozytywnego, pozostają natomiast protesty obywateli wyrażające ich osobiste zapatrywania, oczekiwania, postulaty i życzenia co do określonej polityki inwestycyjnej. Nieuwzględnienie ich nie może stanowić podstawy kwestionowania legalności zezwolenia na realizację inwestycji w zakresie dróg użytku publicznego. Dążenie do chronienia interesów osób trzecich nie może być bowiem pojmowane jako zaspokajanie tych interesów wbrew obowiązującym przepisom prawa, jak również nie może prowadzić do sytuacji, gdy organ staje się pośrednikiem polemiki pomiędzy stroną a zarządcą drogi czy projektantem.

4.

Odnosnie zarzutu, iż inwestycja zachowująca aktualny obraz ulicy, jest jedynie narzędziem do wykorzystania specustawy drogowej w celu wywłaszczenia właścicieli gruntów właścicieli kamienic, należy wyjaśnić, co następuje.

Po pierwsze wskazać należy, że zakres stosowania ustawy reguluje art. 1 ust. 1 stanowiący, iż określa ona zasady i warunki przygotowania inwestycji w zakresie dróg publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U. z 2018 r. poz. 2068 ze zm.), zwanej dalej *ustawą o drogach publicznych*.

Z powyższego przepisu oraz ukształtowanego orzecznictwa sądów administracyjnych wynika, że decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej wydaje się dla inwestycji polegającej na budowie (rozbudowie) drogi, zdefiniowanej w art. 4 pkt 2 *ustawy o drogach publicznych*, jako budowla wraz z drogowymi obiektami inżynierskimi, urządzeniami oraz instalacjami, stanowiąca całość techniczno-użytkową, przeznaczoną do prowadzenia ruchu drogowego, zlokalizowaną w pasie drogowym. *Ustawa* odnosi się zatem zarówno do nowych dróg, jak i do dróg już istniejących, w stosunku do których przewidziano ich rozbudowę (por. np. wyroki WSA w Warszawie: z dnia 9 lipca 2015 r., sygn. akt VII SA/Wa 848/15 i z dnia 15 czerwca 2015 r., sygn. akt VII SA/Wa 290/15 oraz wyrok NSA z dnia 29 sierpnia 2018 r., sygn. akt II OSK 1472/18).

Celem *ustawy* jest uproszczenie i przyspieszenie procedur uzyskiwania decyzji administracyjnych poprzedzających rozpoczęcie budowy drogi publicznej, w tym przyspieszenie nabywania gruntów na potrzeby inwestycji drogowych. Temu też służy objęcie jedną decyzją administracyjną rozstrzygnięć dotyczących ustalenia lokalizacji drogi, zatwierdzenia podziału nieruchomości, pozyskania gruntów pod budowę drogi oraz uzyskania pozwolenia na budowę. *Ustawę* - jak wskazano wyżej - stosuje się w przypadku budowy nowych dróg, jak i rozbudowy już istniejących, czego bez wątplenia dotyczy przedmiotowa inwestycja. W decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, zgodnie z art. 12 ust. 1 i 2 *ustawy*, określa się linie rozgraniczające teren, które są tożsame z liniami podziału nieruchomości. Linie te wskazują nowy przebieg pasa drogowego budowanej bądź rozbudowywanej drogi. Konieczność pozyskania nowych gruntów w celu realizacji analizowanej inwestycji drogowej świadczy więc o tym, że inwestycja ta stanowi rozbudowę, a więc zastosowanie przepisów *ustawy* znajduje tym samym podstawę - gdyż zrealizowana droga (budowla wraz z drogowymi obiektami inżynierskimi, urządzeniami oraz instalacjami) będzie się znajdować w granicach nowego pasa drogowego, który obejmować będzie nieruchomości lub ich części wskazane przez zarządcę drogi do przejęcia na ten cel.

Reasumując, przedmiot wniosku spełnia przesłanki *ustawy*, ponieważ celem wniosku jest ustalenie lokalizacji dróg publicznych, nabycie gruntów pod ich budowę oraz uzyskanie pozwolenia na budowę w ramach jednej decyzji. Z wnioskiem o wydanie decyzji wystąpił pełnomocnik właściwego zarządcy drogi, zaś sama decyzja została wydana przez właściwy organ, zgodnie z art. 11a ust. 1 *ustawy*.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Niniejsza decyzja jest ostateczna w toku instancji. Niniejsza decyzja jest zaskarżalna do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, przy ul. Ratajczaka 10/12, 61-815 Poznań, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji skarżącemu. Od skargi pobiera się wpis stały w wysokości 500 zł (w trybie wznowienia postępowania 200 zł) - rozporządzenie Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2003 r., Nr 221, poz. 2193 ze zm.). Strony mają możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie pomocy prawnej.

Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, o których mowa w ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm.), a ponadto zawierać:

1) wskazanie zaskarżonej decyzji, postanowienia, innego aktu lub czynności;

- 2) oznaczenie organu, którego działania, bezczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania skarga dotyczy;
- 3) określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego.

z up. Wojewody Wielkopolskiego
Marcin Karpiński
Zastępca Dyrektora
Wydziału Infrastruktury i Rolnictwa

Załączniki:

1. Mapa zasadnicza w skali 1:500 z zaznaczonymi liniami rozgraniczającymi teren [Projekt zagospodarowania terenu - rys. nr 2 (PZT)].
2. Strona tytułowa tomu 1 projektu budowlanego - *Projekt zagospodarowania terenu. Branża drogowa.*
3. Oświadczenia (str. 1 tomu 1 projektu budowlanego - *Projekt zagospodarowania terenu. Branża drogowa.*)
4. Spis zawartości opracowania (str. 2-3 tomu 1 projektu budowlanego - *Projekt zagospodarowania terenu. Branża drogowa.*)
5. Opis techniczny (str. 4-9 tomu 1 projektu budowlanego - *Projekt zagospodarowania terenu. Branża drogowa.*)
6. Zaświadczenia (str. 83 i 87 tomu 1 projektu budowlanego - *Projekt zagospodarowania terenu. Branża drogowa.*)
7. Strona tytułowa tomu 2 projektu budowlanego - *Budowa i przebudowa oświetlenia. Branża elektryczna (str. 1).*
8. Oświadczenie (str. 27 tomu 2 projektu budowlanego - *Budowa i przebudowa oświetlenia. Branża elektryczna.*)
9. Zaświadczenia (str. 62-63 tomu 2 projektu budowlanego - *Budowa i przebudowa oświetlenia. Branża elektryczna.*)
10. Rysunek nr E-3 *Schemat ideowy. Przebudowa oświetlenia* (str. 66 tomu 2 projektu budowlanego - *Budowa i przebudowa oświetlenia. Branża elektryczna.*)
11. Strona tytułowa tomu 3 projektu budowlanego - *Budowa kanału technologicznego. Przebudowa (zabezpieczenie) sieci telekomunikacyjnej. Branża telekomunikacyjna (str. 1).*
12. Oświadczenia (str. 2 tomu 3 projektu budowlanego - *Budowa kanału technologicznego. Przebudowa (zabezpieczenie) sieci telekomunikacyjnej. Branża telekomunikacyjna.*)
13. Zaświadczenia (str. 39-40 tomu 3 projektu budowlanego - *Budowa kanału technologicznego. Przebudowa (zabezpieczenie) sieci telekomunikacyjnej. Branża telekomunikacyjna.*)
14. Rysunek nr 1 *Plan sytuacyjny* (str. 42 tomu 3 projektu budowlanego - *Budowa kanału technologicznego. Przebudowa (zabezpieczenie) sieci telekomunikacyjnej. Branża telekomunikacyjna.*)
15. Rysunek nr 2 *Projekt zagospodarowania terenu* (str. 43 tomu 3 projektu budowlanego - *Budowa kanału technologicznego. Przebudowa (zabezpieczenie) sieci telekomunikacyjnej. Branża telekomunikacyjna.*)
16. Rysunek nr 3 *Schemat projektowanego kanału technologicznego* (str. 44 tomu 3 projektu budowlanego - *Budowa kanału technologicznego. Przebudowa (zabezpieczenie) sieci telekomunikacyjnej. Branża telekomunikacyjna.*)

Otrzymują:

1. Prezydent Miasta Poznania (1 egz. wraz z załącznikami),
2. Pan Krzysztof Olejniczak, Dyrektor Zarządu Dróg Miejskich w Poznaniu (jako pełnomocnik zarządcy drogi - 2 egz. wraz z załącznikami),
3. [REDACTED] (jako Odwołująca - 1 egz. wraz z załącznikiem nr 1),
4. [REDACTED] (jako Odwołujący - 1 egz. wraz z załącznikiem nr 1),
5. Aa (1 egz. wraz z załącznikami).

Do wiadomości:

1. [REDACTED] (bez załączników),
2. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego dla Miasta Poznania (1 egz. wraz z załącznikami),
3. ZGiKM GEOPOZ (ePUAP - bez załączników).

Sprawę prowadzi:

st. insp. woj. Elżbieta Florek-Stefaniak (tel. 61-854-12-91),
z-ca Kierownika Oddziału Inwestycji i Zagospodarowania Przestrzennego Paulina Iracka (tel. 61-854-17-55),
st. specjalista Patryk Stojanowicz (tel. 61-854-17-55).

INFORMACJA O PRYWATNOŚCI

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i 2 Ogólnego Rozporządzenia o Ochronie Danych Osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r. (dalej RODO) informujemy, że:

1. Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Wojewoda Wielkopolski z siedzibą w Poznaniu przy al. Niepodległości 16/18, 61-713 Poznań, tel. 61 854 10 00, mail: wuw@poznan.uw.gov.pl
2. W sprawach związanych z danymi osobowymi można kontaktować się z inspektorem ochrony danych w Wielkopolskim Urzędzie Wojewódzkim w Poznaniu pod adresem: iod@poznan.uw.gov.pl
3. Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu realizacji zadań związanych z rolą wojewody jako organu II instancji w odniesieniu do decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowych wydawanych przez starostów / prezydentów miast na prawach powiatu wynikających z ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, na podstawie art. 6 ust. 1 lit. c, e RODO.
4. W związku z przetwarzaniem danych w celu wskazanym powyżej, Pani/Pana dane osobowe mogą być udostępniane innym podmiotom, którymi mogą być:
 1. podmioty upoważnione do odbioru Pani/Pana danych osobowych na podstawie odpowiednich przepisów prawa;
 2. podmioty, które przetwarzają Pani/Pana dane osobowe w imieniu Administratora na podstawie zawartej umowy powierzenia przetwarzania danych osobowych (tzw. podmioty przetwarzające).
5. Pani/Pana dane osobowe będą przetwarzane przez okres niezbędny do realizacji wskazanego powyżej celu przetwarzania, w tym również obowiązku archiwizacyjnego wynikającego z przepisów prawa.
6. Zgodnie z przepisami prawa, na podstawie których odbywa się przetwarzanie danych oraz RODO, przysługuje Pani/Panu prawo: dostępu do treści danych, do sprostowania danych, do usunięcia danych, do ograniczenia przetwarzania danych, do wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania danych.
7. Podanie przez Panią/Pana danych osobowych jest niezbędnym warunkiem prowadzenia sprawy w Wielkopolskim Urzędzie Wojewódzkim w Poznaniu i wynika z przepisów prawa.
8. Pani/Pana dane osobowe nie będą przekazywane do państw trzecich.
9. Pani/Pana dane nie będą poddawane zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji, w tym również profilowaniu.
10. Ma Pani/Pan prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego, tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych.

W niniejszej decyzji „wyczerzono” informacje, które zostały wyłączone z obowiązku publikacji na podstawie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. (RODO).

Autor wyłączenia danych: Patryk Stojanowicz.